

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej
Nr 155 czerwiec 2002

juwenalia 2002

BIBLIOTEKA NA MEDAL

Od lewej stoją: przewodnicząca Koła SBP przy BG PWr mgr Krystyna Szyłhabel, dyrektor BG dr inż. Henryk Szarski oraz laureatki nagród: mgr inż. Łucja Maciejewska i mgr Alina Matuszak.

Fot. Sławomir Szrek/SpAF

PREZYDENT WROCŁAWIA

Szanowna Pani
Łucja Maciejewska

Z okazji
podziękowań

MINISTER KULTURY
REPUBLICY POLSKIEJ

liczba nr 296

Pani

Alina MATUSZAK

została wyróżniona odznaką

ZASŁUŻONY DZIAŁACZ
KULTURY

MINISTER KULTURY

[Signature]

proszę przyjąć serdecznie
ręcz wrocławskiego

za Pani aktywnej postawy
w dziedzinie czytelnictwa w naszym

miście wszelkiej osobistej
dalszych sukcesów

znanego nagrodzić

niem

Biblioteka na medal

W dniu Bibliotekarza - 8.05.2002 **Biblioteka Politechniki Wrocławskiej** została nagrodzona medalem **Bibliotheca Magna – Perennisque**.

„Medal nadaje się zbiorowościom społecznym (instytucjom, organizacjom, stowarzyszeniom, przedsiębiorstwom, firmom) za wybitne dokonania lub całokształt działalności na rzecz rozwoju bibliotekarstwa polskiego i upowszechniania książki w społeczeństwie polskim oraz za zasługi dla Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich (SBP).

Organem uprawnionym do nadawania medalu jest prezydium ZG SBP tworzące Kapitułę Medalu. Medal nadawany jest od 1995r.”

(Z Regulaminu przyznawania Medalu)

Dotychczas z bibliotek naukowych odznaczeniem takim wyróżniono m.in.:

- Bibliotekę Narodową (1998),
- Instytut Informacji Naukowej i Studiów Bibliologicznych Uniwersytetu Warszawskiego (1998),
- Bibliotekę Uniwersytetu Warszawskiego (2001).

Medal ten przyznawany jest więc instytucjom, których działalność stanowi ważny

wkład w dzieło bibliotekarstwa polskiego. W tym roku **Biblioteka Politechniki Wrocławskiej** została wyróżniona jako jedyna na Dolnym Śląsku.

Świadczy to o wysokiej ocenie pracowników Biblioteki Politechniki Wrocławskiej w ciągu jej prawie 60-letniej działalności.

Dla przypomnienia kilka słów dotyczących **naszej Biblioteki** :

Została powołana 1 marca 1946 roku. Jej pierwszym organizatorem, a następnie długoletnim dyrektorem i aktywnym działaczem istniejącego od 1946 roku Koła Wrocławskiego Związku Bibliotekarzy i Archiwistów Polskich był mgr Józef Tarnawski.

Szczególny wkład w rozwój Biblioteki, a przede wszystkim w komputeryzację działalności bibliotecznej i informacyjnej miał kolejny jej dyrektor prof. dr hab. inż. Czesław Daniłowicz. Od kilkunastu lat Biblioteką Politechniki kieruje dr inż. Henryk Szarski. Wdrażane są w Bibliotece najnowsze osiągnięcia techniki komputerowej, rozwijana jest współpraca środowiskowa, działalność dydaktyczna i szkoleniowa.

Biblioteka Politechniki Wrocławskiej jest największą na Dolnym Śląsku biblioteką gromadzącą zbiory z zakresu nauk tech-

Dokończenie na stronie 9

Relaks na kąpielisku Rynek Zdrój

Spis treści

Biblioteka na medal	3
ROZMAITOŚCI	4
Czy już wybrałeś?	4
Z SENATU	5
Stanowisko Senatu PWr	6
Nowo mianowani profesorowie z PWr	8
Biblioteka na medal	9
Finanse i nauka	10
Wysoka jakość usług edukacyjnych	12
Gdzie studiować?	13
KOMITET BADAN NAUKOWYCH	14
Konferencja NAUKA 2002	14
Obrady KRUWIO	15
Obrady KRPUT	15
Konferencja Prorektorów ds. Kształcenia	16
Dziekani i Prodziekani kadencji 2002-05	17
Zarządzenia, Okólniki, Ogłoszenia	18
Rekrutacja	18
Jak zapewnić bezpieczne przesyłanie danych w sieci Internet	19
Primus Inter Pares	20
IV Wrocławskie Spotkanie Optyków	20
Remont pomnika profesorów lwowskich	21
Spotkanie dyrektorów administracyjnych	21
Uwaga! Zmiana ruchu	21
Seminarium mostowe	22
Wspomaganie zarządzania z wykorzystaniem systemów GIS	23
Warsztaty dziennikarskie 2002	24
Studencka Agencja Informacyjna (SAI)	25
Analiza cytowań za rok 2001	26
JuwenaLIA 2002	27
„MANUS” – wieczór z kulturą studencką	27
III Rajd Geo-Majowy	28
FILIA W WAŁBRZYCHU	30
Wędrowki Łazików „Do serca Tatr 2002”	30
JuwenaLIA w Wałbrzychu	30
Koło Naukowe „EUROINTEG”	31
NA WYDZIAŁACH	32
AZS Filia w natarciu	32
DWB – dawny DOT	32
KSIĄŻKI, które polecamy... ..	34
AKL na Wystawie Lotnictwa w Berlinie ...	34

Fot. Paweł Kozioł

*Na długą pamięć
o wkładzie w dzieło
polskiego bibliotekarstwa
MEDAL
BIBLIOTHECA MAGNA
przyznano:
Bibliotecznej Główniej i OIINT
Politechniki Wrocławskiej*

Przewodniczący
Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich

Jacek Wolosz

Warszawa, dnia 8 maja 2002r

Pryzmat

*Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej*

Skład redakcji: Maria Kiszka (red.nacz.),
Adam Kisielnicki, Maria Lewowska, Hanna Waśkowska
Redakcja mieści się w bud D-5, pok. 2, 3 i 22
tel.320-22-89 (red.nacz.) i 320-21-17, telefax 320-27-63
e-mail: pryzmat@pwr.wroc.pl
<http://www.pwr.wroc.pl/politechnika/pryzmat/>
Opr.graf., red. techniczna, DTP, skład i lamanie: Adam Kisielnicki
Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakł. 1500 egz.

Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

R O Z M A I T O Ś C I

REKTORZY UCZELNI TECHNICZNYCH

W kadencji 2002-2005 polskie uczelnie techniczne będą miały następujących rektorów:

AGH w Krakowie: prof. dr hab. inż. Ryszard Tadeusiewicz

Akademia Techniczno-Rolnicza w Bydgoszczy: dr hab. inż. Zbigniew Skinder, prof. nadzw.

Akademia Techniczno - Humanistyczna w Bielsku Białej: prof. dr hab. inż. Marek Trombski

Politechnika Białostocka: prof. dr hab. inż. Michał Bołtryk

Politechnika Częstochowska: prof. Henryk Dyja

Politechnika Gdańska: prof. dr hab. inż. Janusz Rachoń

Politechnika Koszalińska: prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawrzyn

Politechnika Krakowska: prof. dr hab. Marcin Chrzanowski

Politechnika Lubelska: prof. dr hab. Kazimierz Szabelski

Politechnika Łódzka: prof. Jan Krysiński

Politechnika Opolska: prof. Piotr Wach

Politechnika Poznańska: prof. Jerzy Dembczyński

Politechnika Radomska: prof. dr hab. inż. Wincenty Lotko

Politechnika Rzeszowska: prof. Tadeusz Markowski

Politechnika Śląska: prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński

Politechnika Świętokrzyska: prof. dr hab. inż. Wiesław Trąmpczyński

Politechnika Warszawska: prof. dr hab. inż. Stanisław Mańkowski

Uniwersytet Zielonogórski (w którego skład weszła Politechnika Zielonogórska): prof. dr hab. Michał Kisielewicz; prorektor ds. Szkoły Nauk Technicznych: prof. dr hab. inż. Ferdynand Romankiewicz

CHEMIA GÓRA

Prof. Andrzej Pilc (PAN, Kraków) opracował (<http://www.wprost.pl/naukowcy>) analizę cytowań publikacji polskich uczonych zajmujących się matematyką, fizyką, chemią, biologią (biochemią), medycyną, informatyką i astronomią. W oparciu o bazę danych SCI (1965-2001) autor wyszukał osoby, które miały co najmniej 1000 cytowań w latach 1965-2001, a przynajmniej jedna z ich prac była cytowana co najmniej 100 razy.

Wśród wymienionych na listach 241 naukowców o takiej pozycji było 95 fizyków,

58 chemików, 69 reprezentantów nauk biomedycznych i 20 przedstawicieli innych nauk: astronomów, matematyków oraz znawców nauk technicznych.

Znaleźliśmy w tym wykazie 2 osoby z Politechniki Wrocławskiej: prof. Pawła KAFARSKIEGO (2110 cytowań, 1 publikacja cytowana ponad 100 razy) i prof. Mariana KOCHMANA (1477 cyt., 4 publikacje cytowane ponad 100 razy) – obu z Wydziału Chemicznego. Należą oni do grupy 12 reprezentantów Wrocławia. Pozostali to przedstawiciele Instytutu Hirszfelda (Paweł Kisielow, Elwira Lisowska, Apolinary Szewczuk) i Uniwersytetu Wrocławskiego (biochemik Jacek Otlewski, fizyk Jerzy Lukierski, chemicy Anna Trzeciak, Lucjan Sobczyk, Henryk Ratajczak, Cyryl L. Latos-Grażyński oraz Tadeusz Lis.) A więc i tu chemia jest najsilniej reprezentowana.

Z opracowania wynika, że najczęściej cytowanych autorów (53%) działa w Warszawie i w Krakowie (26%). Ośrodek poznański jest porównywalny z naszym (11 uczonych). Nieco rzadziej pojawiają się autorzy z Łodzi, Lublina i Gdańska.

NAGRODA KOLEGIUM REKTORÓW

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola zdecydowało 26 maja, że doroczną nagrodę za działalność na rzecz integracji środowiska naukowego przyzna pani prof. Aleksandrze Kubicz, która od początku kie-

ruje Wrocławskim (secundo voto Dolnośląskim) Festiwałem Nauki. Nagroda ta jest tradycyjnie wręczana w czasie Święta Nauki Wrocławskiej.

Pani Profesor Aleksandra Kubicz jest pracowniczką Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej Uniwersytetu Wrocławskiego.

A MOŻE NA PRAWO?

Od 1 czerwca na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii UWr rozpoczęło działalność Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej. Nowa placówka „będzie opracowywać raporty, opinie, ekspertyzy i uczestniczyć w pracach legislacyjnych”. Co prawda, problemy prawne to nie jest nasze główne zmartwienie, gdy zasiadamy do komputera, ale gdy Centrum uświadomi wszystkim skalę uwarunkowań legislacyjnych, może wymusić na nas co najmniej uzupełniające studia magisterskie. Będzie to kształcenie ustawiczne, bo prawo zmienia się u nas nadzwyczaj często.

PUBLIC RELATION NA AWF

Akademia Wychowania Fizycznego weszła w nowy rok z Pełnomocnikiem ds. Public Relation. Funkcję tę objął pan Tomasz Kuszewski. Deklaruje on, że „chodzi mu o wywołanie w studentach poczucia, że uczą się w instytucji, która się nimi interesuje i o nich dba.

Czy już wybrałeś?

Czy złożyłeś deklarację przystąpienia do programu oszczędnościowo-ubezpieczeniowego dla pracowników Politechniki Wrocławskiej?

Deklaracje przystąpienia do ubezpieczenia grupowego można składać w Dziale Płac Politechniki Wrocławskiej budynek A-1, pokój 113, tel. 320-28-58,

lub u Pań:

Danieli Bednarek (tel. 320-39-57), Czesławy Pasińskiej (320-28-20), Danuty Stanisławskiej (320-29-32), Joanny Orzechowskiej (tel. 320-35-06), Marii Golarz (tel. 320-23-15), Zofii Sałdyki (320-35-16), Danuty Piechowskiej (320-24-27) i Teresy Stembalskiej (320-24-15).

Z S E N A T U

XXXII POSIEDZENIE SENATU
(23.05.02)

Ze względu na nieobecność **JM Rektora** obradom przewodniczył prorektor ds. nauki prof. **J.Zdanowski**.

- Senat wyraził zgodę na mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dr hab. inż. **Barbary Lejczak** (Wydz. Chemiczny) i prof. dra hab. inż. **Wiesława Kotarby** (Wydz. IZ).

- Pozytywnie zaopiniował kandydatury na stanowiska profesorów nadzwyczajnych dr hab. inż. **Ireny Gawel** (Wydz. Chemiczny), dra hab. inż. **Aleksandra Zgrzywy** (Wydz. IZ), dra hab. inż. **Tomasza Nowakowskiego** (Wydz. Mech.), dra hab. inż. **Andrzeja Ambroziaka** (Wydz. Mech.) i prof. dra hab. **Bogdana Węglorza** (Wydz. PPT).

- Zatwierdzono wnioski o nadanie Medalu Politechniki Wrocławskiej prof. dr hab. inż. **Wacławowi Kasprzakowi** (na wniosek JM Rektora poparty przez RW) i prof. dr hab. inż. arch. **Tadeuszowi Zipserowi** (na wniosek wydziału).

- Zatwierdzono opinię prof. **Ewarysta Rafajłowicza** o działalności i dorobku naukowym prof. **Ryszarda Tadeusiewicza**, rektora AGH, w związku z zamiarem nadania mu doktoratu h.c. przez Politechnikę Częstochowską.

- Podział dotacji na działalność dydaktyczną w 2002 roku był przedmiotem debaty opartej na szeregu przedstawionych dokumentów („Podział dotacji na działalność dydaktyczną na 2002 rok”, „Budżet na 2002 rok – symulacja”, „Działalność statutowa w 2002 roku”, „Współpraca z zagranicą”, „Łączność komputerowa”, „Czasopisma i bazy danych na 2003 r. z dotacji 2002 r.”). Prorektor **J.Zdanowski** omówił też wydatki z rezerw JM Rektora i prorektorów w 2001 r. i planowane wydatki w 2002 r.

Komisja ekonomiczna odniosła się pozytywnie do przedstawionych materiałów, jednakże prof. **J.Zwoździak** uznał deficyt niektórych wydziałów za skutek niekorzystnie dobranych wskaźników rozliczeń międzywydziałowych. Wyraził obawę, że kłopoty finansowe zmuszą wydziały do stosowania autarkii. Receptą na to jest, jego zdaniem, możliwość negocjowania stawek.

Prof. **J.Biernat** zapytał o zależność między dotacją wydziałową a zwiększonymi obowiązkami utrzymywania wydziałowych bibliotek.

Dr **J.Górniak** dostrzegł różnicę w danych o „dochodach wg wykonania” (12 mln czy 15 mln zł?). Dostrzegł też, że wydziałom brakuje na badania 20 mln zł, podczas gdy rezerwa rektorska przekracza tę kwotę. Zaproponował, by rozważyć, czy kosztem ograniczenia rezerwy nie da się uwolnić części środków na badania.

Prof. **K.Wójs** wyraził ubolewanie, że nie wyciąga się konsekwencji wobec wydziałów, które nie wykonują budżetu.

Prof. **W.Kollek** podkreślił, że już prawie wszystkie wydziały mają trudności budżetowe i uznał, że należy ograniczyć zbędne wydatki uczelni (np. zaprzestać finansowania CKU).

Prof. **P.Kafarski** stwierdził, że deficyt Wydz. Chemicznego wynika nie z niewłaściwej polityki finansowej wydziału, ale z liczby profesorów. Przy tym podwyżki dla profesorów to 2-krotnie więcej, niż dla adiunktów.

Ostatecznie przyjęto proponowany budżet (31:7:5).

- Prorektor ds. dydaktyki prof. **J.Świątek** przedstawił projekt nowych „Zasad zlecenia zajęć dydaktycznych i rozliczania pensum w r.ak. 2002/03”. Jedynym novum w stosunku do ub. roku są jest zapis, że również udział w pracach KAUT jest podstawą do ulgi w pensum dydaktycznym. Rozwiązanie to wprowadza się na życzenie rektorów uczelni technicznych (KRPUT).

Komisja ds. statutu i regulaminów oraz ZNP poparły przedstawione rozwiązanie. Dr **R.Wroczyński** („S”) wyraził pogląd, że kwestia rozliczania pracowników obsługi dydaktycznej wymaga rozwiązania systemowego. (Przedstawiciela trzeciego związku nie było na sali.) W odpowiedzi na uwagę prof. **M.Pierarskiego**, że należałoby określić maksymalną liczbę studentów w grupie zajęciowej, prorektor **J.Zdanowski** stwierdził, że tę decyzję (zależną od sytuacji finansowej, lokalowej i kadrowej wydziału) należy pozostawić dziekanom. Prof. **J.Świątek** dodał, że wprowadzenie w tym zakresie ścisłych

reguł musi doprowadzić do ponownej dyskusji o budżecie. Ponadto potwierdził, że pensum doktoranta może być rozliczane w skali 4 lat.

Senat przyjął „Zasady zlecenia zajęć dydaktycznych i rozliczania pensum w r.ak. 2002/03” (31:0:0).

- Wg statutu, co 4 lata odbywa się ocena nauczycieli akademickich. Terminarz wymagał, by dokonać jej już 3 miesiące temu, ale nie chciano prowadzić tych procedur podczas kampanii wyborczej. Istnieje jednak formalny problem: komisja oceniająca kończy kadencję wraz senatem, chyba że zapadnie odpowiednia uchwała.

Prof. **J.Biernat** zaproponował, by raczej kierownicy dokonali zwięzłej oceny swoich podwładnych (spełnia lub nie spełnia wymogów). Prof. **P.Kafarski** stwierdził, że uważa istniejący system ocen za fikcyjny (średnia ocena najgorszego pracownika dydaktycznego na W-3 jest bardzo dobra!), zatem jest przeciwny podejmowaniu takich procedur. Prof. **J.Zdanowski** odpowiedział, że sprawy te traktowano różnie na poszczególnych wydziałach, a wiele zależało od dziekana. Choć istniejące zasady powinny, zdaniem prorektora, być zmienione, póki obowiązują, należy je stosować. Senat udzielił poparcia koncepcji władz (29:2:3).

- Senat uchwalił (29:0:3) stanowisko wyrażające niepokój co do poziomu nauczania matematyki w szkołach (tekst zamieszczamy odrębnie.) Wyrażono tym samym poparcie dla stanowiska Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

- Odpowiadając na interpelację prof. **W.Czarczyńskiego** pani kwestor **A.Maniak** (w zast. dyrektora adm.) poinformowała, że w 2000 r. opracowano projekty zmian komunikacyjnych, wprowadzono oznakowanie „strefa ruchu uspokojonego”, „garby” itd. Starano się uzyskać zgodę władz miejskich na obniżenie dopuszczalnej szybkości ruchu również na Wybrzeżu Wyspiańskiego, ale ze względu na przelotowy charakter tej trasy uzyskano tylko zgodę na postawienie tam wysepki. Zamykane przeszkody, które ograniczają dojazd do budynków C, mają na celu

Dokończenie na stronie 6

Z S E N A T U

Dokończenie ze strony 5

ochronę trawników przy pomniku. Klucze znajdują się na portierniach C-1 i C-6, o czym zamieszczono informację przy przeszkodach. Podjazd dla osób niepełnosprawnych na taras budynku C to pierwszy etap prac nad kompleksowym rozwiązaniem, które stopniowo powstanie. W sprawie kwestionowanego krawężnika nie było dotąd zastrzeżeń. Przy remoncie nawierzchni zostanie przedstawiony odpowiedni projekt.

• Prof. **J. Więckowska** zapytała o stanowisko komisji kwalifikacyjnej w spra-

wie przyjmowania doktorantów będących absolwentami innych uczelni.

• Prorektor **J. Zdanowski** poinformował, że:

– można zgłaszać do konkursu prace dyplomowe dotyczące bezpieczeństwa pracy;

– BG otrzymała medal Bibliotheca Magna – Perennisque;

– rozporządzenie MENiS z 18 kwietnia br. wprowadza (bez okresu przejściowego!) na studiach wieczorowych i zaocznych standardy kształcenia odpowiadające godzinowo 60% i 80% obciążeń na studiach dziennych; standardy podane jako

załącznik do zarządzenia nie zawierają danych dla informatyki i architektury;

– ukazało się rozporządzenie MENiS o sposobie określania potencjału kadrowego uczelni (jeśli pracownik ma kilka etatów, liczy się jeden).

• Prorektor **L. Jankowski** zachęcił do zainteresowania się ofertą Gerlinga. Zgłoszenia będą przyjmowane do końca czerwca.

Następne posiedzenie Senatu PWr odbędzie się 13 czerwca o godz. 14.00, zaś kolejne, które zapowiedziano na 26 czerwca (środa!) o godz. 9.00, zgromadzi połączone gremia senackie obu kadencji. (mk)

STANOWISKO SENATU POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

z dnia 23 maja 2002 roku

w sprawie nauczania matematyki w szkole średniej oraz konieczności ustanowienia matematyki obowiązkowym przedmiotem maturalnym

Senat Politechniki Wrocławskiej wyraża głębokie zaniepokojenie niewystarczającym poziomem przygotowania kandydatów na studia w zakresie matematyki.

W dobie społeczeństwa wiedzy wykształcenie w zakresie matematyki jest istotnym elementem przyswajania i wykorzystywania wiedzy przez studentów. Umiejętności logicznego myślenia, wnioskowania, kojarzenia faktów są niezbędne każdemu człowiekowi, a tym bardziej absolwentowi wyższej uczelni. Wiedzę taką daje wykształcenie w zakresie matematyki.

Z obserwacji Senatu wynika, że mimo pozytywnych ocen z matematyki na świadectwach dojrzałości około 40 % studentów nie jest w stanie podolać minimum programowym z tego przedmiotu, ustalonym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego dla poszczególnych kierunków studiów technicznych i ekonomicznych.

W związku z tym Senat Politechniki Wrocławskiej postuluje nadanie wyższej rangi nauczaniu matematyki w szkołach średnich poprzez zwiększenie ilości godzin matematyki w programach nauczania oraz przywrócenie obowiązkowego egzaminu maturalnego z tego przedmiotu.

***Prorektor ds. Nauczania
Dr hab. inż. Jerzy Świątek, prof. nadzw. w PWr***

*Sesja naukowa
upamiętniająca dorobek profesora matematyki*

Stanisława Gładysza

(1920 - 2001)

W dniu 21 maja odbyła się sesja naukowa zorganizowana przez Centrum H. Steinhausa, Instytut Matematyki PWr i Wydział Podstawowych Problemów Techniki PWr poświęcona pamięci profesora Stanisława Gładysza zmarłego po długotrwałej chorobie 10 grudnia 2001 roku we Wrocławiu. Był On pierwszym dyrektorem

Instytutu Matematyki PWr, inicjatorem nowych form i kierunków kształcenia na Politechnice Wrocławskiej, w tym Matematyki Stosowanej.

Stanisław Gładysz urodził się 22 marca 1920 roku w Piotrowie. Studia wyższe ukończył w 1948 r. na Uniwersytecie Jagiellońskim. Na Politechnice Wrocławskiej pracował w latach 1949-1985, a także w latach 1986-1991. Był to okres Jego twórczej pracy naukowej i realizacji śmiałej koncepcji stworzenia na Politechnice Wrocławskiej prężnego Instytutu Matematyki o wysokiej pozycji naukowej uznanej nie tylko w kraju, ale i na arenie międzynarodowej. Profesor specjalizował się w teorii ergodycznej oraz procesach stochastycznych. Obok wartościowych wyników teoretycznych związanych z tą tematyką miał znaczące osiągnięcia we współpracy z jednostkami naukowymi zajmującymi się innymi dyscyplinami, a także z przemysłem.

Pełne przedstawienie wyników naukowych nie jest tu możliwe. Jednak do najważniejszych należą m.in. prace dotyczące losowych wersji twierdzeń ergodycznych, interesujących przeformułowań twierdzeń ergodycznych w języku funkcjonałów ergodycznych wprowadzanych aksjomatycznie. Profesor badał ponadto własności przestrzeni zbiorów mierzalnych z metryką wprowadzoną przez Hugona Steinhausa, a także własności półgrup maksymalnych, które zostały wykorzystane do abstrakcyjnego definiowania topologii wypukłej w grupach. Odrębna grupa prac dotyczyła procesów stochastycznych i ich zastosowań. Cenione są m. in. wyniki dotyczące kompleksowego rozwiązania problemu niezawodności systemu koparka-taśmociąg-zwałowarka (K-T-Z) uzyskane przez Stanisława Gładysza i zespół matematyków we współpracy z Instytutem Górnictwa i Poltegozem. Była to bardzo udana próba zastosowania

procesów Markowa i teorii ergodycznej, która dała wymierne korzyści ekonomiczne kombinatowi energetycznemu w Turosszowie. Rozwiązania tego problemu zawierające szereg cennych teoretycznych i praktycznych wniosków zostały opublikowane w latach 1964-65 w czasopiśmie *Węgiel Brunatny*.

Prof. Stanisław Gładysz podkreślał rolę matematyki w kształceniu studentów na uczelniach technicznych, a zwłaszcza w przypadku studentów szczególnie uzdolnionych. Był animatorem Studium Podstawowych Problemów Techniki – udanej formy kształcenia wyróżniających się studentów opartej na rozszerzonych programach z nauk podstawowych, a zwłaszcza matematyki. Pomysł ten dawał znakomite rezultaty, a absolwenci SPPT, niezależnie od miejsca pracy, szybko osiągnęli wysokie szczeble kariery zawodowej (również jako pracownicy naukowcy instytutów badawczych). Wielu z nich pracuje na Politechnice Wrocławskiej zajmując pozycje liczące się w hierarchii naukowej. Pozytywne doświadczenia z tego okresu zaowocowały koncepcją powołania Wydziału Podstawowych Problemów Techniki i utworzenia w ramach Politechniki Wrocławskiej nowych kierunków kształcenia, w tym Matematyki Stosowanej. Ten kierunek odegrał na wydziale PPT istotną rolę w rozwoju kadrowym i naukowym obecnego Instytutu Matematyki, który został powołany w 1968 roku z inicjatywy prof. Gładysza, początkowo jako Instytut Matematyki i Fizyki Teoretycznej, a od roku 1974 jako samodzielny Instytut Matematyki. Dyrektorem tej nowej jednostki został prof. Stanisław Gładysz. Pełnił tę funkcję do 1981 roku. Dzięki dobrze przemyślanej koncepcji, sprawnej organizacji oraz stworzeniu bardzo dobrego klimatu do pracy twórczej następuje w tym okresie systematyczny i dynamiczny rozwój kadry naukowej, opartej w dużej mierze na absolwentach kierunku matematyki WPPT, a Instytut Matematyki PWr w krótkim czasie uzyskał wysoką rangę naukową w kraju i zagranicą. Otwartość dyrektora na wszelkie formy działalności sprzyjające rozwojowi naukowemu pracowników zachęcała matematyków spoza naszej uczelni do współpracy z tą jednostką, a także do podejmowania tam pracy. W tym okresie rozwoju Instytutu istotną rolę odegrali profesorowie: Czesław Ryll-Nardzewski i Stanisław Trybuła, zaś w następnej fazie - ich uczniowie oraz uczniowie profesora Gładysza.

Mimo ogromu prac organizacyjnych prof. Stanisław Gładysz wypromował dziewięciu doktorów. Byli to: Roger Kapała, Aleksander Weron, Tomasz Byczkowski, Mieczysław Król, Tadeusz Galanc, Tadeusz Ingot, Wojciech Kordecki, Jerzy Woś i W. Dong.

W 1985 roku Profesor przeniósł się do Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Jednak już w roku 1986 wystąpił z koncepcją koordynacji Centralnego Problemu Badań Podstawowych *Wykorzystanie Metod Matematycznych w Technice* i zaproponował, aby realizacja tego zamierzenia odbyła się w Instytucie Matematyki PWr. Podjął więc pracę na naszej uczelni w wymiarze pół etatu i został kierownikiem tego programu badawczego. Był to jego powrót do Instytutu, z którym był tak silnie związany uczuciowo i któremu poświęcił większość swojego życia. Realizowany w latach 1986-1990 program CPBP 01.02 przełamał monopol Instytutu Matematycznego PAN na koordynację prac naukowych z matematyki w Polsce i skierował wysiłki uczonych na bardziej aplikacyjne tory.

Po jego zakończeniu na Politechnice Wrocławskiej powstało z inicjatywy prof. Stanisława Gładysza i prof. Aleksandra Werona Centrum Metod Stochastycznych im. Hugona Steinhausa, którym kieruje prof. Aleksander Weron. Ta jednostka odgrywa ważną rolę w inspirowaniu badań interdyscyplinarnych z udziałem matematyków i specjalistów z innych dziedzin.

Ten z konieczności krótki przegląd nie przybliży w pełni sylwetki Profesora, ale podkreśla wagę Jego dokonań dla Politechniki Wrocławskiej oraz rolę, jaką odegrał przy budowaniu obecnej pozycji naukowej Instytutu Matematyki PWr.

Współpracownicy i uczniowie Profesora

NOWO MIANOWANI PROFESOROWIE Z POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

Zbigniew Wojciech Kowalski urodził się 17 czerwca 1947 roku w Lesznie. W sierpniu tegoż roku wrócił wraz z rodzicami do Wrocławia. Tu ukończył IX LO im. J.Słowackiego i odbył w latach 1965-1970 studia na Wydziale Łączności (od 1968 r. Elektroniki) Politechniki Wrocławskiej. Uzyskał tytuł magistra inżyniera elektronika (specjalność: elektronika ciała stałego). W grudniu 1970 roku podjął pracę w Zakładach „Pafal” w Świdnicy na stanowisku technologa stażysty, następnie pracował (1971-1974) w ZZEAP „Elpo” i MERA-ELMAT we Wrocławiu jako konstruktor stażysta i konstruktor. We wrześniu 1974 roku powrócił do macierzystego Instytutu Technologii Elektronowej (obecnie: Wydział Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki) PWr, gdzie pracował kolejno na stanowiskach: starszego asystenta (1974-1980) i adiunkta (1981-1989). Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1980 roku w Instytucie Technologii Elektronowej PWr, a stopień doktora habilitowanego w 1990 roku na Wydziale Elektroniki PWr. W styczniu 1994 roku został mianowany przez Rektora PWr na stanowisko profesora nadzwyczajnego PWr (od 1999 r. na czas nieokreślony). Tytuł naukowy profesora nauk technicznych nadał mu Prezydent RP w dniu 15 maja 2002 roku. Od lutego 2001 roku prowadzi zajęcia dydaktyczne w Instytucie Techniki Kolegium Karkonoskiego (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa) w Jeleniej Górze.

Główne obszary naukowych zainteresowań Zbigniewa W. Kowalskiego to techniki jonowe i elektronowe (w szczególności oddziaływanie jonów i elektronów na ciała stałe) oraz technika mikrosystemów wraz z wielowątkowymi implikacjami technologicznymi i medycznymi. Przedmiotem jego prac badawczych są zagadnienia związane z oddziaływaniem jonów na ciało stałe, głównie tematyka dotycząca: modyfikacji topografii i chropowatości powierzchni ciała stałego za pomocą rozpylania jonowego, zmian struktury strefy przypowierzchniowej wywołanych wiązką jonów, analizy fraktalnej powierzchni rozpylanej jonami, a także implikacji technologicznych i biomedycznych. Oprócz prac o charakterze podstawowym w jego dorobku znajdują się prace stosowane. Między innymi aktywnie uczestniczył w opracowaniu i uruchomieniu serii unikalnych w skali kraju urządzeń jonowiązkowych do preparatyki mikroskopowej (dla

TEM) oraz w opracowaniu dokumentacji, wykonaniu i uruchomieniu wielu konstrukcji źródeł zneutralizowanej wiązki jonów (wśród nich przeznaczonego do pracy w układzie trawienia jonowego skaningowego mikroskopu elektronowego, celem prowadzenia badań *in situ* powierzchni ciała stałego).

Prof. Kowalski jest autorem lub współautorem 106 prac, w tym 83 opublikowanych (w tej liczbie 4 patenty), zarówno w czasopismach krajowych, także o zasięgu międzynarodowym, jak i zagranicznych. Niektóre prace były cytowane – kilka wielokrotnie – także w podstawowych pozycjach literaturowych z dziedziny. Szczególne miejsce w tym dorobku zajmują prace o charakterze monograficznym – pozycje książkowe i tzw. „review articles”. Najwcześniejsza z nich to monografia pt.

Trawienie jonowe i możliwości jego zastosowania w medycynie (Wydawnictwo PWr, Wrocław 1982), będąca pierwszą tego typu pracą w kraju; zwrócono w niej uwagę na możliwości wykorzystania trawienia jonowego w biologii i medycynie. Dwie kolejne prace (*reviews*) ukazały się w wydawnictwie Chapman & Hall, Journal of Materials Science. Pierwsza z nich, pt. *Review. Ion sputtering and its application to biomaterials* (*Rozpylanie jonowe i jego zastosowanie do biomateriałów*) – J.Mater.Sc.18,1983, w usystematyzowany sposób przedstawia mechanizmy zmian morfologicznych i chemicznych powierzchni wywołanych rozpylaniem jonowym, omawia wpływ obróbki jonowej na morfologię powierzchni i skład chemiczny materiałów przeznaczonych na wszczepy, a także wskazuje na zależność właściwości mechanicznych implantów i reakcji tkankowej od zmian morfologicznych i chemicznych spowodowanych rozpylaniem. Druga praca: *Review. Ion sputtering and its biomedical applications. Theoretical concepts and practical consequences. Clinical implications and potential use* (*Rozpylanie jonowe i jego zastosowania biomedyczne. Koncepcje teoretyczne i praktyczne konsekwencje. Implikacje kliniczne i potencjalne wykorzystanie*) – J.Mater.Sc.20,1985, jest jednym z pierwszych opracowań monograficznych na świecie (pierwszym w Europie), które w sposób kompleksowy przedstawia podstawowe zagadnienia dotyczące rozpylania jonowego niezbędne do omówienia głównego tematu pracy, tj. biomedycznych zastosowań rozpylania. Celem publikacji było zainteresowanie tym nowym i ekscytującym kierunkiem badań przedstawicieli różnych dziedzin nauki, głównie biologii i medycyny. Praca ta spotkała się z zainteresowaniem środowiska naukowego, była kilkakrotnie cytowana, została wyróżniona przez wydawcę i wysoko oceniona przez B.A.Banksa z NASA Lewis Research Center – jednego z największych autorytetów w tej dziedzinie. Druga pozycja książkowa pt. *Modyfikacja morfologii powierzchni ciała stałego wywołana rozpylaniem jonowym* (Wydawnictwo PWr, Wrocław 1989) stanowiła monografię habilitacyjną. Trzecia książka pt. *Wybrane zagadnienia informatyki i elektroniki medycznej* (Oficyna Wydawnicza PWr, Wrocław 2000), której Zbigniew W. Kowalski jest współautorem i redaktorem nauko-

NOWO MIANOWANI PROFESOROWIE Z POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

wym, jest podręcznikiem, w którym kilku specjalistów z różnych dziedzin przedstawia możliwości wykorzystania komputerów, sieci komputerowych, komunikacji multimedialnej, mikrofal, ultradźwięków, fotonów, elektronów i jonów w medycynie. Stanowi ona istotną pozycję w polskim piśmiennictwie naukowym ze względu na swój interdyscyplinarny charakter. Czwarta książka pt. *Morfologia powierzchni rozpylanej jonami – implikacje technologiczne i biomedyczne* (Oficyna Wydawnicza PWr, Wrocław 2001) stanowi wartościową pozycję dotyczącą wykorzystania zjawiska rozpylania jonowego do modyfikacji geometrycznych właściwości bombardowanych powierzchni. Jest jedną z nielicznych publikacji z wyżej wymienionej tematyki, które ukazały się na świecie.

Prof. Kowalski jest promotorem jednej zakończonej w 1997 roku pracy doktorskiej na Wydziale Elektroniki PWr i dwóch prac w toku. Wśród prowadzonych przez niego prac dyplomowych jedna praca magisterska została wyróżniona *Nagrodą imienia Janusza Groszkowskiego I stopnia* (1996). Recenzował artykuły – w ostatnich latach dla czasopisma krajowego *Elektronika* i czasopism o zasięgu międzynarodowym (*Nukleonika*, *Vacuum*).

Pracę naukowo-dydaktyczną rozpoczął 1 października 1989 roku (wcześniej był zatrudniony na stanowiskach naukowo-badawczych) jako adiunkt w Instytucie Technologii Elektronowej PWr. Prowadził (i nadal prowadzi) różne formy zajęć dydaktycznych. Był twórcą i promotorem serii wykładów interdyscyplinarnych, realizowanych wraz ze zorganizowanym przez siebie zespołem (3 profesorów, 1 profesor nadzw., 1 docent, ok. 10 doktorów) na wszystkich kierunkach dydaktycznych Wydziału Elektroniki – w ostatnich trzech latach dla ponad 3000 studentów. Oprócz działalności „czysto” dydaktycznej Zbigniew W. Kowalski brał czynny udział w akcji rekrutacyjnej na PWr, w organizacji dydaktyki na Wydziale Elektroniki (przewodniczący komisji programowej dla kierunków *Automatyka i robotyka*, *Elektronika i telekomunikacja*, *Informatyka*: 1993-1999), w egzaminach dyplomowych (od 1993 r. prze-

wodniczący komisji egzaminów dyplomowych dla specjalności *Mikroelektronika i urządzenia elektroniczne*, *Mikrosystemy*, *Optoelektronika i technika światłowodowa* – na studiach dziennych magisterskich, *Urządzenia elektroniczne* – na studiach dziennych inżynierskich, *Aparatura elektroniczna* – na studiach zaocznych inżynierskich na Wydziale Elektroniki PWr)

Pełnił szereg funkcji, m.in. kierownika zleceń i projektu badawczego (grantu promotorskiego), pełnomocnika dziekana ds. katalogów kursów i informatora dla studentów Wydziału Elektroniki PWr (1992/93), redaktora naczelnego i współautora katalogów kursów realizowanych na tym wydziale (1993-1996) i prodziekana Wydziału Elektroniki PWr (1993-1999).

Uczestniczył w kilkudziesięciu konferencjach, seminariach i sympozjach naukowych w kraju i za granicą biorąc czynny udział w pracach komitetów organizacyjnych i naukowych niektórych konferencji: TJ (przewodniczący Komitetu Organizacyjnego), SPMM, IIOAIE, NEET.

Jest członkiem towarzystw naukowych i społecznych: członkiem założycielem Sekcji Nauki o Powierzchni Polskiego Komitetu Techniki Próżni i Technologii Elektropróżniowych (obecnie Sekcja Nauki o Powierzchni PTP), członkiem Polskiego Towarzystwa Próżniowego, członkiem zwyczajnym Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, członkiem Towarzystwa Przyjaciół KUL, członkiem Towarzystwa Przyjaciół Chorych „Hospicjum”.

Był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany, tak w kraju (na Uczelni), jak i zagranicą. Od kilku lat umieszczany na stronach renomowanych, amerykańskich słowników biograficznych. Za pracę dydaktyczną i badawczą otrzymał nagrody (13) i wyróżnienia (2) JM Rektora PWr, Dziekana Wydziału Elektroniki PWr (4), Dyrektora Instytutu Technologii Elektronowej PWr (2). Posiada Złotą Odznakę Politechniki Wrocławskiej i Srebrny Krzyż Zasługi.

Żonaty – żona Elżbieta i dwóch synów: Piotr (26) i Tomasz (†1979).

Biblioteka na medal

Dokończenie ze strony 3

nicznych. Pełni także funkcję II Centralnej Biblioteki Technicznej w kraju. Od początku głównym celem Biblioteki jest gromadzenie literatury niezbędnej do prowadzenia badań naukowych i realizowania procesu dydaktycznego na Uczelni.

Biblioteka pełni rolę placówki naukowej oraz jest **aktywnym uczestnikiem procesu dydaktycznego** realizowanego na Uczelni:

- zatrudnia jedenastu bibliotekarzy dyplomowanych, którzy rozwijają działalność naukową i dydaktyczną,
- organizuje praktyki dla studentów bibliotekoznawstwa i informacji naukowej oraz specjalistyczne praktyki bibliotekarskie,
- prowadzi zajęcia z przysposobienia bibliotecznego dla studentów I roku na wszystkich wydziałach Uczelni,
- prowadzi zajęcia z zakresu źródeł informacji dla studentów przygotowujących się do pisania prac dyplomowych,
- organizuje ogólnopolskie kursy szkoleniowe z zakresu komputeryzacji bibliotek, wykorzystania Internetu w bibliotece, czasopism elektronicznych,
- prowadzi działalność wydawniczą publikując opracowania, artykuły w czasopismach fachowych ogólnokrajowych oraz materia-

łach konferencyjnych służące zarówno środowisku naukowemu Wrocławia, jak również całego kraju.

W roku 2002 zostało reaktywowane Koło Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich przy BG i OINT. Jego celem jest m.in. rozbudzanie aktywności zawodowej i upowszechnianie nowoczesnej myśli bibliotekarskiej.

W Dniu Bibliotekarza uhonorowano także dwie nasze koleżanki z Biblioteki. Mgr Alina Matuszak – pierwsza przewodnicząca działającego przed laty koła SBP – otrzymała odznakę *Zasłużony Działacz Kultury* a mgr Lucja Maciejewska – nagrodę Prezydenta Wrocławia.

mgr Krystyna Szyłhabel
Przew.Koła SBP przy BG PWr

Rozmowa
z prorektorem ds. nauki prof. Jerzym Zdanowskim

Finanse i nauka

Prorektor ds. nauki prof. Jerzy Zdanowski pełnił swoją funkcję przez dwie kadencje.

– **Finansowanie nauki budziło zawsze wiele dyskusji. Pańska koncepcja chyba również ewoluowała z czasem.**

– W dwóch pierwszych latach pierwszej kadencji przeciwstawiłem się przeznaczaniu na płace środków statutowych i środków na badania własne. Wynikało to z mojej roli prorektora ds. nauki. Dziekanom nie wolno było przeznaczać środków statutowych na inne cele, niż na finansowanie tematów „statutowych” zgłoszonych do KBN.

Jednak wraz z nasilaniem się kryzysu finansowego trzeba było to nastawienie zmodyfikować. Należy pamiętać, że dotacja budżetowa przewiduje niepełne finansowanie uczelni. Przy kolejnych regulacjach płac dostawaliśmy z budżetu tylko 96,1% środków na ten cel. Resztę trzeba zdobyć we własnym zakresie. Dotacja (w ub. roku) to około 154 mln zł. Na badania przeznacza się około 30 mln (20%). Ponieważ płace to 75% budżetu, brakująca część dotacji stanowi stratę dla funduszu badawczego, który spada w ten sposób o ok. 15%. Do tego przyrost dotacji w kolejnych latach nie w pełni uwzględniał inflację, jednocześnie systematycznie rosła liczba nadgodzin, za które musimy płacić. Stąd wynikał niedobór finansowy, który na niektórych wydziałach osiągnął nawet 20%. Ze względu na ok. 20-procentowy udział środków na badania w całości budżetu,

oznaczało to konieczność przeznaczenia na inne cele nawet 100% wydziałowych środków na badania. Taka sytuacja była naszym problemem do 2001 roku. Obecny budżet jest dla nas jeszcze mniej łaskawy. Nastąpiły przy tym poważne cięcia środków statutowych i środków na badania własne z dotacji KBN. Sprawi to, że kilka wydziałów nie będzie miało z czego pokryć „dziury budżetowej”, nawet jeżeli przeznaczy na to wszystkie środki na badania własne i działalność statutową. A jeszcze rok wcześniej problemy dotyczyły tylko dwóch wydziałów (Wydz. Chemicznego i Inżynierii Środowiska).

W sumie w ciągu sześciu lat sytuacja uczelni stała się trudna. To wymusza oszczędności i decentralizację finansowania. Oszczędności pozwoliły nam ustabilizować sytuację. Bilans 2001 roku pokazał, że Politechnika Wrocławska utrzymała płynność finansową, dysponuje lokatami bieżącymi, które przynoszą dochody ok. 10 mln zł, a także czerpie nieco dochodów z wynajmu (ok. 3 mln zł). Dzięki temu przez całe dwie kadencje można było prowadzić inwestycje i remonty w skali, na którą nie pozwoliłby fundusz remontowy z dotacji budżetowej (wynoszący 2,7%). Jednocześnie poprawia się stan pomieszczeń, wyposażenie sal dydaktycznych, otoczenie budynków itd. Remonty są prowadzone na bieżąco. Wymiana okien (rozpoczęta jeszcze przez Rektora Wiszniewskiego) sprzyja obniżeniu naszych opłat za ogrzewanie. Akcja komputerowa (przeprowadzona przez prorektora ds. dydaktyki prof. L.Jacaka). Zwiększenie rezerwy prorektora ds. dydaktyki prof. J.Świątko doprowadziło do powstania nowych dużych sal dydaktycznych i modernizacji sal istniejących (1,5 mln zł przeznaczono na sale i 1,5 mln zł na laboratoria).

Z funduszu rezerwowego prorektora ds. nauki dofinansowuje się publikacje (monografie). Dotychczas w sferze edytorskiej nie mamy poważniejszych trudności, zaś wyjazdy zagraniczne są chyba liczniejsze, niż kiedykolwiek. Nasi naukowcy bywają nawet w Australii i Japonii.

– **W tej kadencji wprowadzono zasadę selektywnego finansowania nauki dotyczącą podziału rezerwy badań własnych. Jak działa ten system?**

– Finansowanie badań naukowych nie może odbywać się bez ograniczeń. Naszego kraju nie stać na rozproszenie środków. Nową zasadę realizowano ogłaszając konkursy na prace w wybranych kierunkach badań reprezentowanych przez dwa „wirtualne” centra: Centrum Materiałów Zaawansowanych i Nanotechnologii oraz Centrum Transferu Technologii Centrum Biomonitoringu, Biotechnologii i Ochrony Ekosystemów

Dolnego Śląska. Wyboru tematów badawczych dokonują ich rady naukowe. Wyboru kierunków badawczych dokonuje się zgodnie z aktualnymi priorytetami w badaniach krajowych i światowych oraz przy uwzględnieniu posiadanego potencjału badawczego.

– **Ale przecież słychać powszechne ubolewanie, że na szczeblu krajowym nie określono żadnych priorytetów. Prof. Kleiber również podkreślał ten problem.**

– Tym bardziej musimy działać w skali uczelni. Przeznaczamy na to ponad trzecią część rezerwy prorektora ds. nauki, tj. około 850 tysięcy złotych. Wdrażane są już wyniki III konkursu adresowanego do młodych pracowników nauki, a mającego na celu przyspieszenia ich doktoratów i habilitacji.

– **Na co przeznaczane są pozostałe środki z rezerwy prorektora?**

– Około 40% to „pogotowie ratunkowe” dla pracowników wydziałów. Środki te są rozdysponowywane z następującymi preferencjami:

- finansowanie monografii i publikacji związanych ze staraniami o tytuł profesora,

- dofinansowanie laboratoriów podlegających akredytacji i certyfikacji,
- dofinansowanie inwestycji aparaturowych KBN (czasem są to duże kwoty, przeznaczają się na to ok. 1/3 środków),
- dofinansowanie konferencji organizowanych przez PWr,
- dofinansowanie czasopism wydawanych przez PWr,
- dofinansowanie działalności towarzyszącej badaniom (np. wyjazdów konferencyjnych, wizyt) wydziałom będącym w najtrudniejszej sytuacji finansowej.

Systematycznie robiono analizy publikacji, analizy awansów naukowych i analizy wniosków grantowych oraz przyznanych grantów, by w ten sposób stymulować kadrę naukową do podejmowania odpowiednich działań.

– ***W Pana rękach były generalnie sprawy finansowe.***

– Obecne władze zdołały wprowadzić zdecentralizowany system finansowania. Wydziały, studia, centra wiedzą z góry, jakimi kwotami pieniędzy dysponują i czy ich bilans jest dodatni. Senat Politechniki Wrocławskiej zarówno w czasie trwania roku budżetowego, jak i po jego zakończeniu otrzymywał szczegółowe informacje o stanie finansów uczelni, o przychodach i kosztach (w tym także w układzie kosztów rodzajowych), o wydatkach ponoszonych z rezerwy Rektora i rezerwy prorektorów. Gospodarka finansowa uczelni stała się „przezroczysta”.

– ***Do decentralizacji kosztów wydziałowych doprowadził już profesor Wiszniewski.***

– Formalnie zdecentralizowano wtedy także limit funduszu osobowego (ze środków ministerialnych). Takie pociągnięcie pozwalało podejmować dziekanom decyzje finansowe o zatrudnianiu, podwyżkach itd. Jednak przeszkodą w pełnej realizacji celu były istniejące instytuty międzywydziałowe, których istnienie czyniło strukturę mniej przejrzystą.

Istotną z punktu widzenia oszczędności finansowych sprawą była koncentracja służb na wydziałach. W pewnym stopniu udało się doprowadzić do utworzenia z mniejszych placówek bibliotek wydziałowych. Osiągnięto to na Wydziałach Elektrycznym i Chemicznym, a formalne kroki prowadzące do realizacji tego celu podjęto na Informatyce i Zarządzaniu oraz na Wydziale Budownictwa.

Nie udało się natomiast skoncentrować służb aparaturowych. Planowano, że powstaną tu także struktury wydziałowe prowadzące księgi aparatury, dokumentację itd. Takie rozwiązanie pozwoliłoby na unifikację procedur związanych z odprawami celnymi i z zamówieniami publicznymi. Zmniejszona liczba zajmujących się tym pracowników administracyjnych mogłaby zostać dobrze przeszkolona, co przyspieszyłoby wszelkie takie prace.

Do niezrealizowanych zamierzeń należy też zaliczyć likwidację struktur instytutowych na małych wydziałach, które de facto dublują administrację wydziałową. Pomysł ten nie zyskał aprobaty Senatu PWr. A przecież skoro mogły w przeszłości funkcjonować instytuty liczące ponad 300 osób, to znaczy, że szczebel pośredni nie jest na małych wydziałach potrzebny. (Jedynym udanym posunięciem z tego zakresu była decyzja Rektora Andrzeja Wiszniewskiego, który praktycznie wyeliminował administrację instytutową z Wydziału Architektury. (Pozostali dyrektorzy instytutów, ale to nikłe obciążenie.)

– ***Podlegała Panu również Biblioteka Główna. Jaki jest bilans dokonani na tym polu?***

– Jako bezpośredni przełożony Biblioteki Głównej z przykrością stwierdzam, że nie udało się rozpocząć budowy jej gmachu, co było zamiarem kilku kolejnych rektorów. Natomiast udało się w istniejących pomieszczeniach BG przeprowadzić szereg inwestycji poprawiających jej działanie. Były to pewne prace budow-

lane, wyposażenie w sprzęt komputerowy i oprogramowanie. Ukończeniem tych działań było zakupienie i instalacja profesjonalnego oprogramowania (program ALEPH o wartości 400 tys. zł), które służyć będzie Bibliotece Główniej i sieci bibliotecznej, a jednocześnie stanowi pierwszy krok w profesjonalnej informatyzacji uczelni.

– ***W omawianym okresie rozwinęły się też WCSS i WCTT.***

– Zakończono inwestycje realizowane w WCSS z pomocą KBN. Kontynuuje się je ze środków funduszu zasadniczego uczelni wypracowanych przez WCSS. Rozbudowano wielkie komputery i unowocześniono sieć. Jednostka służy całemu środowisku akademickiemu Wrocławia.

W ciągu ostatnich dwóch kadencji zakończono budowę obiektu WCTT. Wkład uczelni wyniósł 30%. Działalność tej placówki pozwoliła rozwinąć szkolenia dla pracowników gospodarki narodowej.

– ***W Pańskiej gestii oprócz spraw badań naukowych i finansów były niektóre aspekty spraw kadrowych. Proszę powiedzieć, jakie.***

– Mimo że decyzje kadrowe to domena rektorska, opracowywałem liczne analizy będące podstawą do późniejszych działań. W ten sposób powstały:

- bieżąca analiza kadr samodzielnych pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem profesorów

Wykazywała ona braki samodzielnych pracowników na Wydziałach Mechanicznym i Architektury, a także w ówczesnym Instytucie Nauk Społecznych i w Instytucie Metrologii Elektrycznej.

- analiza stanu wszystkich kadr pod kątem planowego przechodzenia na emeryturę

Wiązało się to też z planowanymi podwyżkami przyznawanymi tradycyjnie pracownikom na dwa lata przed osiągnięciem wieku emerytalnego.

- przegląd samodzielnych pracowników naukowych pod względem dorobku naukowego wraz z próbą wyrównania standardu placowego na różnych wydziałach

Okazało się, że kadra profesorska niektórych wydziałów (np. W-3) ma statystycznie niższe zaszerogowanie, niż gdzie indziej. W przypadku osób o dobrym dorobku naukowym (dwucyfrowa liczba publikacji w ciągu 5 lat) inspirowano władze dziekańskie do podniesienia ich zarobków.

- analiza sytuacji młodszej kadry (asystentów, adiunktów) pod kątem dorobku naukowego w powiązaniu z wynikami ocen

W wyniku dwukrotnie przeprowadzanej analizy powstawały listy osób, które miały nie więcej niż 1 publikację krajową. (Średnia na Politechnice wynosi 1,5 publikacji na rok.) Rezultat tych działań był niewielki – poniżej 30% skuteczności, ponieważ dziekani nie byli chętni do wdrażania procedur przenoszenia na etaty starszych wykładowców osób o nikłym dorobku naukowym.

- analiza wskazująca celowość przenoszenia asystentów na studia doktoranckie, co jest korzystne dla uczelni z punktu widzenia obowiązującego algorytmu obliczania dotacji budżetowej (asystent nie wnosi do algorytmu nic, zaś doktorant ma „wartość” 5 studentów)

Nie planowano przenoszenia osób bliskich zakończenia 8-letniego okresu zatrudnienia. Zachętą dla zmieniających status była możliwość utrzymania 1 etatu za realizowane 55 godzin dydaktyki. Wbrew nadziejom władz rektorskich wiele osób (sto kilkadziesiąt) pozostało na etatach asystenckich. Wśród przyczyn podawano nadmiar zajęć dydaktycznych, do których przeprowadzenia niezbędne jest pensum asystentów.

- analizy placowe dotyczące pracowników nie będących nauczycielami akademickimi

Miały wykazać, jak wyglądała dynamika podwyżek w poszczególnych jednostkach. Z danych można odczytać, że pracownicy administracji centralnej nie są uprzywilejowani płacowo w stosunku do osób z innych jednostek. W ciągu lat zmniejszał się udział AC w ogólnym budżecie przez „trzymanie pod szafą”. Stwierdzono, że relatywnie najlepszą sytuację miały kadry dziekanatów.

– *Czy podejmował Pan jeszcze jakieś działania wychodzące poza typowy zakres zadań prorektora ds. nauki?*

Ustawa o szkolnictwie wyższym i Statut PWr traktują uczelnię jako strukturę wydziałową. To utrudnia podejmowanie działań interdyscyplinarnych, także w dydaktyce. By temu przeciwdziałać, kierownictwo wspierało inicjatywy o charakterze interdyscyplinarnym (centra „wirtualne”, WCTT, WCSS) i podejmowane przez uczelnię badania o charakterze interdyscyplinarnym. To ostatnie dotyczyło np. pomocy organizacyjnej w realizacji zleceń wykonywanych przez pracowników wielu jednostek, a obsługiwanych administracyjnie przez Dział Nauki. Były to:

- rekultywacja stawu pouranowego w Kowarach,
- opracowanie energetycznej strategii Dolnego Śląska,
- opracowanie dla miasta analizy metod spalania odpadów z wykorzystaniem energii,
- zlecenia z zakresu ochrony środowiska.

Ponadto, mimo trudności, utrzymano system finansowania z rezerwy na badania własne projektów badawczych dla emerytowanych profesorów i docentów Politechniki Wrocławskiej. (Przeznacza się na to po około 5 tysięcy rocznie na osobę, co daje w sumie około 200 tys. zł.)

– *A jak najkrócej podsumuje Pan mijające dwie kadencje?*

– To okres adaptacji do coraz trudniejszej rzeczywistości zewnętrznej oraz do systemu, w którym środków na badania należy poszukiwać poza krajem. •ródłem finansowania badań będą przede wszystkim granty z Unii Europejskiej.

– *Dziękuję Panu za wypowiedź.*

Rozmawiała Maria Kisz

Prorektor ds. dydaktyki prof. Jerzy Świątek podsumowuje kadencję 1999-2002

Wysoka jakość usług edukacyjnych

Podsumowując tę kadencję chciałbym sięgnąć do pewnych zdań, które były wypowiedziane na jej początku. Wtedy stawialiśmy sobie cele wynikające z konstatacji, że mamy doprawdy świetną młodzież. Naszą intencją było, by ci młodzi ludzie, którzy trafiają do nas, uzyskali wykształcenie na bardzo dobrym poziomie, i to takim, który pozwalałby każdemu z naszych absolwentów być konkurencyjnym na rynku pracy, zarówno w kraju, jak i za granicą.

Ponadto uważaliśmy, że należy dążyć do tego, aby nasi absolwenci nadawali ton życiu w regionie, tzn. mieli znaczący wpływ na rozwój regionu oraz na różnorodne inicjatywy regionalne. Wiele razy wyrażałem ubolewanie, że najlepsi nasi absolwenci wiążą swoją karierę raczej z Warszawą niż z naszym regionem. Chciałbym, żeby ta sytuacja uległa zmianie.

Realizacja tych celów wymagała wytyczenia szeregu działań. Należało zaproponować **odpowiedni poziom i właściwą strukturę kształcenia**. Żeby tego dokonać, należało zapoznać się z oczekiwaniami pracodawców i absolwentów. Stwierdziliśmy, że są one zbieżne. Kilukrotnie już mówiłem o tym, że pracodawcy i absolwenci wyraźnie podkreślają znaczenie dobrego wykształcenia jako podstawy do uzyskania korzystnej pracy. Na wykształcenie takie powinno się składać solidne przygotowanie podstawowe uzupełnione w późniejszych latach wiedzą blisko związaną z zastosowaniami. Jesteśmy zatem zgodni, że dobre wykształcenie podstawowe i kształcenie ustawiczne prowadzą do uzyskania przez absolwenta odpowiedniej pozycji zawodowej.

Realizację konkretnych rozwiązań rozpoczęliśmy od uporządkowania **strony formalno-prawnej** spraw związanych z dydaktyką. Dlatego też na wstępie zajęliśmy się wdrożeniem (*opracowywanych już od pewnego czasu*) zasad. Nowy regulamin studiów wdrażał system punktowy. Dzięki temu osiągnięto większą elastyczność programów kształcenia, a to umożliwiło dalsze posunięcia.

Ponadto zaproponowaliśmy pewną wspólną **strukturę programu nauczania**. Zarządzenie dotyczące minimów programowych pozwoliło na uporządkowanie programów nauczania. To dało początek olbrzymiej pracy na wydziałach, która zmodyfikowała programy studiów. Opracowano kolejne bardzo już dokładne programy nauczania, rozpisane wręcz na godzinę. To było nam potrzebne, aby można było trochę lepiej skoordynować kształcenie. W tej chwili są dostępne obcojęzyczne tłumaczenia już nie tylko nazw poszczególnych przedmiotów, ale wręcz treści wykładów. A to pozwala przedstawić środowiskom zewnętrznym pewien obraz naszej uczelni i jej działalności.

Następnym krokiem w realizacji naszych zamierzeń było zapoznanie się z realizacją procesu dydaktycznego. Wprowadzono zatem w życie **procedury samooceny**, w których analizujemy nie tylko program nauczania, ale i jego realizację. I tutaj znowu muszę podkreślić duży trud wydziałów, które zanalizowały swoją działalność dydaktyczną pod kątem programów, zaplecza laboratoryjnego i technicznego oraz z punktu widzenia dostępności literatury. To był duży kolejny krok wynikający z ustalenia progów jakościowych.

Po przeprowadzeniu samooceny można było wystąpić o **akredytację kierunków**. Następnym etapem miał pokazać środowisku, że realizowany przez nas program jest na odpowiednim poziomie. Przedstawionym tu głównym działaniom towarzyszyły liczne prace wspomagające. Do takich zaliczam np. odbywające się w skali regionu **dyskusje na temat kształcenia** i potrzeby szerszego kształcenia na poziomie wyższym w celu zmniejszenia bezrobocia. Prowadzono je w Krzyżowej i na innych forach, w różnych gremiach

Realizacja tych celów wymagała wytyczenia szeregu działań. Należało zaproponować odpowiedni poziom i właściwą strukturę kształcenia. Żeby tego dokonać, należało zapoznać się z oczekiwaniami pracodawców i absolwentów. Stwierdziliśmy, że są one zbieżne. Kilukrotnie już mówiłem o tym, że pracodawcy i absolwenci wyraźnie podkreślają znaczenie dobrego wykształcenia jako podstawy do uzyskania korzystnej pracy. Na wykształcenie takie powinno się składać solidne przygotowanie podstawowe uzupełnione w późniejszych latach wiedzą blisko związaną z zastosowaniami. Jesteśmy zatem zgodni, że dobre wykształcenie podstawowe i kształcenie ustawiczne prowadzą do uzyskania przez absolwenta odpowiedniej pozycji zawodowej.

Realizację konkretnych rozwiązań rozpoczęliśmy od uporządkowania strony formalno-prawnej spraw związanych z dydaktyką. Dlatego też na wstępie zajęliśmy się wdrożeniem (opracowywanych już od pewnego czasu) zasad. Nowy regulamin studiów wdrażał system punktowy. Dzięki temu osiągnięto większą elastyczność programów kształcenia, a to umożliwiło dalsze posunięcia.

Ponadto zaproponowaliśmy pewną wspólną strukturę programu nauczania. Zarządzenie dotyczące minimów programowych pozwoliło na uporządkowanie programów nauczania. To dało początek olbrzymiej pracy na wydziałach, która zmodyfikowała programy studiów. Opracowano kolejne bardzo już dokładne programy nauczania, rozpisane wręcz na godzinę. To było nam potrzebne, aby można było trochę lepiej skoordynować kształcenie. W tej chwili są dostępne obcojęzyczne tłumaczenia już nie tylko nazw poszczególnych przedmiotów, ale wręcz treści wykładów. A to pozwala przedstawić środowiskom zewnętrznym pewien obraz naszej uczelni i jej działalności.

dyskusyjnych. **Debata na temat modyfikacji programów** miała nawet zasięg krajowy.

W najbliższych latach...

Mamy obecnie 24 tysiące studentów na studiach dziennych i około 5 tysięcy na studiach zaocznych. Rekrutujemy bardzo dużą liczbę kandydatów – najwięcej spośród wszystkich uczelni technicznych. Wielu z nich to bardzo utalentowani ludzie. Z myślą o nich w najbliższych latach chciałbym się skoncentrować na zagadnieniu **kształcenia elitarnego**.

Przy tej liczbie studentów, których mamy, łatwo jest zauważyć, że wielu młodych, zdolnych ludzi chciałoby zmierzyć się z większymi wyzwaniami, niż te, które wynikają z minimów programowych wyznaczanych przez Radę Główną, czy nawet przewyższających je programów oferowanych przez poszczególne wydziały. Liczne osoby są zainteresowane indywidualnym tokiem studiów, nawet studiów interdyscyplinarnych. Ich szczególną odmianą byłoby kształcenie w językach obcych.

Powinniśmy też położyć mocniejszy akcent na **kształcenie ustawiczne**. Może nawet należałoby wkomponować w to kształcenie drogą internetową.

Filie są istotną częścią Politechniki Wrocławskiej. Musimy wykorzystać ten atut. Wiadomo, że nie wszyscy są w stanie pojechać na studia do Wrocławia, natomiast mogą oni podjąć kształcenie we własnym regionie. Ta oferta, którą mamy w filiach, jest dla nich ciekawa. Inne uczelnie, które działają na tym samym terenie, nie są de facto konkurencją wobec Politechniki Wrocławskiej, ponieważ zwykle nie kształcą w obszarze inżynierskim. Przede wszystkim jednak powinniśmy pomyśleć o licznych absolwentach różnych typów szkół kształcących na poziomie inżynierskim lub licencjackim jako o „producentach” kandydatów do uzupełniających studiów magisterskich. Taka propozycja studiów dziennych przyciągnie na naszą uczelnię (nie tylko do filii) licznych zainteresowanych. Jeżeli odpowiednio przeprofilujemy naszą ofertę, powinniśmy odnieść tu sukces.

Szczególnej koordynacji wymaga prowadzenie **studiów doktorskich**. Są one w świecie często traktowane jako trzeci etap kształcenia wyższego. Osiągany tą drogą wyższy stopień kwalifikacji jest też coraz częściej dostrzegany przez pracodawców. Należy więc poszukiwać sposobu, by obecną liczbę doktorantów (około 800 osób) zwiększyć przynajmniej 3 czy 4 razy.

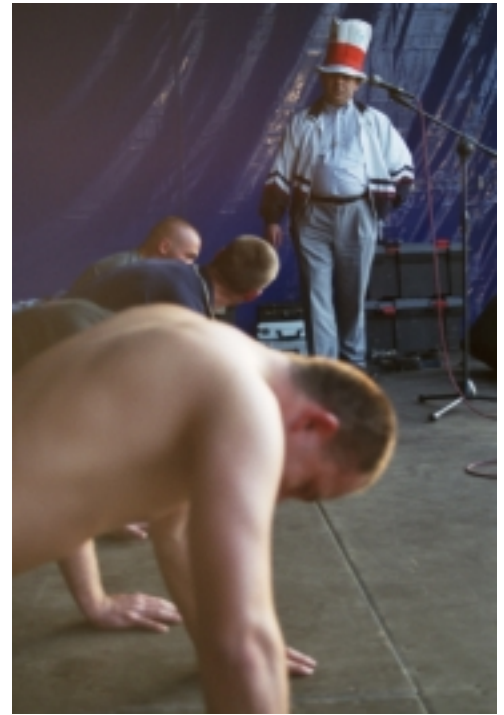
Wszystkie przedstawione działania należy również postrzegać w kontekście **Karty Bolońskiej**, która wyraźnie wzywa nas do tworzenia wspólnej europejskiej platformy edukacyjnej. Zbliżyliśmy się do tego celu krok po kroku.

Proces boloński ma prowadzić do takiego ukształtowania systemu edukacyjnego, by zwiększyć mobilność studentów, wprowadzić systemy punktowe, dokonać akredytacji kierunków zwiększającą „rozpoznawalność” poszczególnych kierunków kształcenia występujących w krajach członkowskich – wszystkie te rozwiązania już wprowadziliśmy. Staramy się więc dopasować do standardów unijnych, które będą stałym odniesieniem naszych działań.

Powstaje oczywiście pytanie o bariery finansowe naszych zamierzeń. Uważam, że są zadania, które trzeba sfinansować, nawet jeżeli są to poważne wydatki. Poważne nakłady są potrzebne przede wszystkim na **zaplecze techniczne**. Niezbędne są duże sale, audytoria. Jest też kwestia finansowania pracowników zatrudnionych przy dydaktyce. Chciałbym doprowadzić do takiej sytuacji, by bardziej opłacało się zarobkować u nas niż na uczelni niepublicznej.

Pamiętajmy, że obraz Politechniki Wrocławskiej wynika też z działań promocyjnych. Studenci chętnie korzystają ze specjalnego wydania „Pryzmatu”, reklamowych folderów, teczek, zakładerek... To pozwala poszerzyć grono naszych przyszłych studentów, doktorantów i współpracowników.

Jerzy Świątek

Ćwiczenia prowadzi prof. Jerzy Świątek. (Juwenalia 2002)

Fot. Paweł Kozioł/SpAF

Przeгляд prasy

Gdzie studiować?

Dla tych, którzy nie dostaną się na bezpłatne studia dzienne, szansą są studia płatne.

Opłaty za studia prawnicze wahają się od 1.800 zł za rok na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim do 7.200 zł (w ratach nawet 7.580 zł) na Uniwersytecie Warszawskim.

Najdroższe studia na informatyce oferuje Polsko-Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych w Warszawie, gdzie studia dzienne inżynierskie i magisterskie będą kosztować po 10.800 zł rocznie. Studia wieczorowe na Uniwersytecie Warszawskim kosztują 6.660 zł, a na Politechnice Warszawskiej 8.300 zł. W Krakowie za studiowanie informatyki trzeba zapłacić 6.400 zł (UJ) lub 6.000 zł (AGH) rocznie. Politechnika Gdańska ustaliła opłatę za wieczorowe studia inżynierskie z informatyki na 5.200 zł rocznie. Odnotowano, że Politechnika Wrocławska prowadzi te studia na dwóch wydziałach. Na Wydziale Elektroniki studia zaoczne kosztują 3.200 zł rocznie, a studia wieczorowe – 3.600 zł. Na Wydziale Informatyki i Zarządzania za rok studiów zaocznych trzeba zapłacić 3.900 zł. Najtaniej jest na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim – 2.000 zł rocznie.

Również ceny studiów z psychologii są zróżnicowane. Najdrożej jest w Warszawie – na UW rok studiów wieczorowych kosztuje 7.800 zł, a na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego – 6.025 zł. Na Uniwersytecie Wrocławskim czesne na tym kierunku wynosi 5.000 zł rocznie, podobnie jak na UJ, UAM w Poznaniu i Uniwersytecie Opolskim.

Najdroższe są studia medyczne. Na AM w Gdańsku opłaty roczne za studia wieczorowe wynoszą: na stomatologii 14.000 zł, na wydz. lekarskim 13.000 zł, a na farmacji 12.000 zł.

Na Uniwersytecie Opolskim najtańsza jest nauka na kierunkach mało popularnych, jak matematyka, chemia i teologia – I rok kosztuje 2.000 zł.

Oferta Politechniki Wrocławskiej również uwzględnia praca rynku. Najtańsze są studia zaoczne na chemii – 1.800 zł.

(„Rzeczpospolita”, 4.06.2002)

Konferencja NAUKA 2002

17 maja odbyła się w Warszawie konferencja NAUKA 2002 zorganizowana przez Komitet Badań Naukowych. Wzięło w niej udział ponad 300 osób – dyrektorzy placówek PAN i jednostek badawczo-rozwojowych oraz rektorzy i prorektorzy szkół wyższych.

Konferencja rozpoczęła się tradycyjnie wystąpieniem programowym ministra nauki, przewodniczącego KBN. Oceniając stan nauki polskiej na początku XXI wieku, przedstawił on kilkuletnią (do 2006 r.) perspektywę finansowania badań, a także założenia merytoryczne i podstawy prawne przekształcenia urzędu KBN w ministerstwo nauki.

Program rozwoju regionów Unii Europejskiej w latach 2004-2006, na który przeznaczono 13 mld euro, jest wielką szansą dla polskiej nauki – stwierdził prof. Michał Kleiber.

Zebrani wysłuchali dwóch referatów naukowych. Prof. Tadeusz Popiela w wystąpieniu zatytułowanym „Medycyna kliniczna na progu trzeciego milenium” przedstawił najnowsze metody stosowane w badaniach medycznych oraz omówił możliwości aplikacji ich wyników, przede wszystkim w diagnostyce. Referat historyka prof. Jerzego Strzelczyka poruszał zdawałoby się nienowoty, ale jakże aktualny temat: „Do Europy przed tysiącem lat”.

Dyskusja podsumowująca dotyczyła, jak zwykle, szczegółowych spraw związanych z organizacją i finansowaniem nauki, a wśród zabierających głos dominowali przedstawiciele JBR.

(„Głos Uczelni”, *BI AR we Wrocławiu, czerwiec 2002 r.*)

ROZMAITOŚCI Z KBN

• W Dzienniku Ustaw RP nr 62 z 22 maja 2002 r. pod poz. 566 opublikowano rozporządzenie Ministra Nauki z dnia 14 maja 2002 r. w sprawie określenia wykazu aparatury naukowej i przyrządów naukowych zwolnionych od cła oraz wykazu prywatnych instytucji lub organizacji uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od cła.

Tekst rozporządzenia zostanie w najbliższych dniach zamieszczony na stronie http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/docs/index_fin.html i na stronie <http://www.kbn.gov.pl/pub/kbninfo/index.html>

• Ukazał się czwarty tegoroczny zeszyt Serwisu Informacji Naukowo-Technicznej „Eureka”, który zawiera omówienie kolejnych 20 projektów badawczych <http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/eureka/0216/index.html>

Zapraszamy do lektury „FA”

Okrągła rocznica 10 lat upływających od momentu utworzenia Komitetu Badań Naukowych skłania do próby całościowego spojrzenia na to, czym był, czym jest i ku czemu zmierza KBN. Czuję się upoważniony do zabrania głosu w tej sprawie, ponieważ miałem bliski kontakt z pracami Komitetu od samego początku jego istnienia (w pierwszej kadencji byłem wybranym przez środowiska naukowe członkiem Komisji Badań Podstawowych), pracowałem w nim dosyć długo (w drugiej kadencji wybrano mnie ponownie, tym razem na członka Komisji Badań Stosowanych) i działałem w nim do dzisiaj (jestem przewodniczącym Sekcji Informatyki). Byłem więc aktywnym członkiem Komitetu w jego historycznych początkach, obserwowałem z bliska jego rozwój i znam w miarę dobrze jego aktualny stan – pisze rektor AGH prof. Ryszard Tadeusiewicz w artykule „KBN dawniej i dziś” zamieszczonym w „Forum Akademickim” nr 5, które poświęcone jest głównie jubileuszowi Komitetu i rozważaniom nad potrzebą jego reformy. Polecamy.

Interesujące adresy WWW

- Konferencja Nauka 2002 - wystąpienie Ministra Nauki - prezentacja
<http://www.kbn.gov.pl/pub/kbninfo/nauka2002/index.htm>
- Konkurs otwarty KBN na realizację projektu celowego zamawianego
<http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/kryteria/oglo150502b.html>
- Konkurs otwarty KBN na realizację projektu badawczego zamawianego
<http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/kryteria/oglo150502.html>
- Raport o stanie realizacji zadań w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce w I kwartale 2002 r. http://www.kbn.gov.pl/cele/raporty/raport5_02.html
- Dziennik Urzędowy Ministra Nauki i Komitetu Badań Naukowych nr 5/2002
http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/docs/du_05_02.html
- Skorowidz alfabetyczny do Dziennika Urzędowego Ministra Nauki i Komitetu Badań Naukowych z roku 2001 (numery 1-16)
http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/docs/du_skorowidz_01.html

Komunikat o utworzeniu

interdyscyplinarnej sekcji „Biotechnologii”

Od XXIV konkursu projektów badawczych (termin zamknięcia 31 lipca 2002 r.), na wniosek Przewodniczących Zespołów P-4, P-5, P-6, T-8 i T-9, projekty dotyczące biotechnologii składane dotychczas w obszarze działania różnych sekcji będzie rozpatrywała jedna nowoutworzona interdyscyplinarna sekcja „Biotechnologia”.

Ewentualne pytania proszę zgłaszać pod adres db@kbn.gov.pl

Dotacje dla internetowych czasopism naukowych

Fundacja Sorosa ogłosiła konkurs dla czasopism naukowych, które udostępniają nieodpłatnie teksty artykułów w Internecie. Szczegółowe informacje podane są na stronie <http://www.soros.org/openaccess/grants-journals.shtml>.

Konkurs dla młodych badaczy

Niemiecka firma Eppendorf AG od 1995 r. przyznaje corocznie nagrodę w wysokości 15 tys. euro młodemu badaczowi (do 35 lat) prowadzącemu w Europie badania w zakresie biomedycyny przy użyciu metod biologii molekularnej.

Zgłoszenia na tegoroczny konkurs, obejmujące życiorys, listę publikacji oraz artykuły (maksymalnie 5) w języku angielskim powinny być przesłane do 30 czerwca 2002 r. do:

Eppendorf AG

Dr. Günter Bechtler

D-22331 Hamburg

Germany

Tel. +49 40 538 01 242

Fax +49 40 538 01 662

e-mail: bechtler.g@eppendorf.de

<http://www.eppendorf.com/award>.

Zwycięzcę konkursu wybierze niezależny komitet ekspertów, kierowany przez prof. dr. Ernsta - Ludwiga Winnackera, przewodniczącego Deutsche Forschungsgemeinschaft (DFG). Wręczenie nagrody nastąpi

21 listopada 2002 r. podczas MedicaCongress w Düsseldorfie.

Tadeusz Zaleski

rzecznik prasowy ministra nauki

Obrady Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola

26 maja 2002 r. na wyjazdowe posiedzenie w hotelu „Sana” w Polanicy Zdroju zaprosił rektorów prof. Zbigniew Horbowy, rektor Akademii Sztuk Pięknych.

Kolegium Rektorów przyznało tegoroczną Nagrodę swojego imienia za integrację środowiska akademickiego Wrocławia. Laureatką została twórczyni wrocławskich Festiwalu Nauki prof. Aleksandra Kubicz. Nagroda zostanie wręczona uroczystie 14 listopada, podczas obchodów Święta Nauki, które w tym roku będzie związane z uroczystościami jubileuszu 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego. Rektorzy dyskutowali o sprawach akademickich i problemach dotyczących szkolnictwa wyższego. Podsumowano wyjazdowe posiedzenia Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży Sejmu RP, które na zaproszenie rektora, prof. Romualda Gellesa odbyły się na Uniwersytecie Wrocławskim. (Uczestniczący w obradach Prezydium KRASP minister nauki prof. Michał Kleiber i minister edukacji dr Krystyna Łybacka omówili problemy, które niebawem zostaną skierowane do rozwiązania w drodze nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym. O założeniach do ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* w czasie obrad sejmowej komisji mówił wiceminister edukacji prof. Tomasz Goban-Klas.) Zdaniem rektorów funkcjonowanie uczelni wyższych będzie łatwiejsze, gdy powstanie możliwość tworzenia oddziałów zamiejscowych. Ich tworzenie będzie wspierane z funduszu dla bezrobotnych, gdyż rozwój edukacji na poziomie wyższym powinien służyć złagodzeniu bezrobocia w regionie

Poruszono problem odpłatności za studia i możliwości wspierania stypendiami mniej zamożnych studentów. Rektorzy uznali potrzebę zweryfikowania sposobu ustalania kategorii kierunków przez KBN i opracowania nowego algorytmu dydaktycznego, który premiowałby jakość kształcenia. Problem wieloetatowości rozwiąże się (zdaniem dyskutantów) około 2008 roku, gdy na studia przyjdą roczniki z niżu demograficznego – zmaleje wtedy zapotrzebowanie na kadre dydaktyczną. W dyskusji rektorzy stwierdzili, że zbyt mało młodzieży wiejskiej decyduje się na studia. Uznali także potrzebę kształcenia młodzieży z obecnego wyżu demograficznego na różnych kierunkach, niezależnie od rynkowego zapotrzebowania. Uzasadnieniem takiego stanowiska ma być trudność w rozpoznaniu potrzeb rynku ze względu na brak prognostycznych danych demograficznych w Urzędzie Marszałkowskim. W opinii rektorów będzie się rozwijało kształcenie ustawiczne. Na studiach podyplomowych na AE można zdobyć tytuł MBA. ASP zamierza utworzyć płatne studia z możliwością wyboru profesora. Na Uniwersytecie dużym zainteresowaniem cieszą się zaoczne studia filozoficzne.

Rektorzy uznali, że dyskusje o sprawach akademickich powinny odbywać się cyklicznie w TV Wrocław, zaproponowali więc zorganizowanie dwóch telewizyjnych dyskusji na temat bieżących problemów szkół wyższych. Ponadto powinna odbyć się dyskusja akademicka dotycząca przyszłości edukacji w blisko 3-milionowym regionie dolnośląskim.

Rektorzy objęli honorowy patronat nad wakacyjnym obozem adaptacyjnym wrocławskich i opolskich duszpasterstw akademickich w Białym Dunajcu oraz nad wyprawą do Rosji, Chin i Mongolii organizowaną przez studentów AE, PWr i UW r skupionych w AIESEC-u.

(wg „Przeglądu Uniwersyteckiego”)

Obrady KRPUT

Krasiczyn 11-14 kwietnia 2002

W kwietniu Politechnika Rzeszowska była gospodarzem Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (KRPUT). Odbywała się ona w Krasiczynie. Program Konferencji przewidywał wizytę w murach Politechniki Lwowskiej, z którą uczelnia rzeszowska od lat współpracuje.

Na posiedzeniu obecni byli: prof. Marek Bartosik – Sekretarz Stanu w Komitecie Badań Naukowych, prof. Andrzej Pelczar – Przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, prof. Marek Dietrich – Zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Akredytacyjnej oraz dr Józef Lepiech – wicedyrektor Departamentu Szkolnictwa Wyższego w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu.

Politechnikę Wrocławską reprezentował prof. Andrzej Mulak.

Obrady były zdominowane dyskusją o utworzeniu Konsorcjum Uczelni Technicznych. Jego celem jest stworzenie wspólnej bazy dostępnych w Internecie materiałów dydaktycznych przeznaczonych dla studentów. Akces do Konsorcjum zgłosiły wszystkie uczelnie stowarzyszone w KRPUT.

Omawiano również problem wieloetatowości na uczelniach, zasady zatrudniania profesorów na emeryturze, uciążliwości związane ze stosowaniem ustawy o zamówieniach publicznych w szkołach wyższych. Konferencja przyjęła uchwałę o roli uczelni technicznych w trwającym XXIII Kongresie Techników Polskich, dla którego KRPUT pełni rolę Komitetu Programowego. Wysłuchano także informacji o pracach Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych, która została powołana 17 lutego 2001 r. w czasie obrad KRPUT w Opolu, jako agenda akredytacyjna, do dokonywania akredytacji kierunków wyższych uczelni technicznych. Obradujący rektorzy wyrazili też zdecydowane poparcie dla projektu przekształcenia Komitetu Badań Naukowych w Ministerstwo Nauki.

W czasie obrad w Krasiczynie w poczet KRPUT przyjęto Akademię Techniczno-Humanistyczną w Bielsku-Białej.

12 kwietnia br. rektorów gościli w Przemyśle władze miasta.

Końcowym akcentem była wizyta na Politechnice Lwowskiej. Niezwykle serdecznie podejmowani przez rektora Politechniki prof. Jurija Rudawskiego goście mogli zwiedzić okazały gmach i zabytkowe wnętrza lwowskiej uczelni, odrestaurowaną lwowską starówkę, Cmentarz Łyczakowski i Cmentarz Orłat.

(wg „Gazety Politechniki”, pisma Politechniki Rzeszowskiej, maj 2002)

Uchwała KRPUT nr 1/02

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych z ogromną satysfakcją przyjmuje do swojego grona Rektora nowopowstałej Akademii Techniczno - Humanistycznej w Bielsku Białej.

Jednocześnie w imieniu całego środowiska akademickiego polskich uczelni technicznych na ręce rektora ATH, prof. Marka Trombskiego rektorzy, członkowie KRPUT składają serdeczne życzenia powodzenia i pomyślnego rozwoju uczelni dla całej społeczności Bielskiej Akademii.

Uchwała KRPUT nr 2/02

W związku z trwającym XXIII Kongresem Techników Polskich, dla którego KRPUT pełni rolę Komitetu Programowego, Członkowie Konferencji wyrazili zainteresowanie toczącą się dyskusją kongresową i poszukiwaniem nowych partnerów do realizacji celów kongresowych. Za ważny cel Kongresu uznano konsolidację środowiska technicznego wokół spraw globalizacji nauki i techniki jako zjawiska wcześniejszego niż globalizacja gospodarki. Zagadnienia te mają bardzo istotne znaczenie wobec przygotowania Polski do akcesji z Unią Europejską. Polskie uczelnie techniczne mogą

mieć w tym procesie swój ważny wkład poprzez m. in.:

- kształcenie inżynierów zgodnie z wymaganiami wynikającymi z możliwości pracy w Polsce i pracy w UE,
- doksztalcanie ludzi ze stażem 15-20 lat pracy w zakresie najnowszych dziedzin techniki,
- zmiany modelu kształcenia pozwalającego na ciągłą aktualizację wiedzy młodych inżynierów,
- udział szkół wyższych w badaniach naukowych,
- informatyzację kraju,
- włączenie naukowego ruchu studenckiego w prace kongresowe,
- promocję i popularyzację nauki wśród młodzieży i społeczeństwa (co powinno spowodować akceptację społeczną wydatków na naukę).

KRPUT wyraża opinię, że na Sesji Zamykającej XXIII Kongres Techników Polskich nie powinno zabraknąć głosu rektorów wyższych uczelni technicznych z propozycją rozwiązań we wspomnianych wyżej sprawach.

Uchwała KRPUT nr 3/02

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, będąc wyrazicielem ogólnej troski środowiska akademickiego o kształt przyszłej polityki naukowej państwa, wyraża zdecydowane poparcie dla projektu transformacji Komitetu Badań Naukowych w Ministerstwo Nauki. KRPUT wyraża przy tym poparcie dla wcześniejszego dokumentu przygotowanego w tej sprawie przez Prezydium KRASP i Prezydium PAN. KRPUT dostrzega w tych działaniach szansę na jasne i precyzyjne określenie długofalowej polityki naukowej, wspartej na silnym i sprawnie funkcjonującym urzędzie Ministra Nauki, wspieranym przez odpowiednio ukonstytuowaną Radę Nauki Polskiej.

Krasiczyn, 12.04.2002

Konferencja Prorektorów ds. Kształcenia

W dniach 20 i 21 maja odbyło się w Lublinie i Kazimierzu nad Wisłą kolejne posiedzenie Konferencji Prorektorów ds. Kształcenia Polskich Uczelni Technicznych. Gospodarzem była Politechnika Lubelska.

Politechnika Wroclawska była reprezentowana przez prorektora ds. nauczania prof. Jerzego Świątka.

Głównymi tematami obrad były:

1. Archiwizacja prac dyplomowych, których masa rośnie wraz ze zwiększającą się liczbą absolwentów. Niezbędna jest nowelizacja przepisów, która pozwoli na przechowywanie w archiwach prac dyplomowych w wersji elektronicznej.

2. Matematyka w szkole średniej a studia. Prorektorzy są zaniepokojeni wysokim odsetkiem (ocenianym nawet na 40%) studentów niemogących poradzić sobie z matematyką na studiach. Świadczy to o niewłaściwym podejściu do nauki tego ważnego przedmiotu. Obniżenie wymagań w szkole i rezygnacja z egzaminu maturalnego z matematyki jako obligatoryjnego, ostatecznie zniechęcają młodzież, która w innych warunkach radziłaby sobie z tym przedmiotem całkiem dobrze. Dla uczelni technicznych jest to problem kluczowy, bez rozwiązania którego trudno liczyć na znaczącą rekrutację kandydatów na studia.

3. Polsko-niemiecka współpraca w celu wypracowania modelu socjalnej obsługi studentów. Skuteczna działalność niemieckiego Studentenwerku zachęca do naśladownictwa, choć oczywiście trzeba uwzględnić różnicę realiów.

W sprawach archiwizacji i nauczania matematyki przyjęto stanowiska mówiące o potrzebie działań prowadzących do pożądanym zmian. □

Zjazd gwiazd

W dniach 7-9 czerwca odbył się I Zjazd Roczniaka (dyplomowego) 1972 Elektroniki. Impreza ta wpisuje się w obchodzone właśnie 50-lecie wydziału.

Roczniak, który zorganizował zjazd po raz pierwszy po 30 latach od dyplomu, ma powody do satysfakcji. Wielu jego przedstawicieli porobiło kariery. Także i ci, którzy zostali na uczelni.

Spójrzmy tylko na prężny komitet organizacyjny, który stanowili:

Zofia Wilimowska (Strzelecka) Barbara Bober (Hołodnik), Stefan Giżewski, Janusz Biernat (dziekan Wydziału Elektroniki), Leszek Koszałka prodziekan Wydziału Elektroniki), Iwona Dubielewicz, Janusz Dudziak, Marek Tłaczała, Łucja Maciejewska, Henryk Szarski (dyrektor BG), Zdzisław Synowiec,

Krzysztof Rudno-Rudziński (prorektor-elekt), Bogusław Boratyński i Lesław Sieniawski.

Już pierwsze godziny zjazdu przyniosły wiele wrażeń. O dalszych – w następnym numerze.

Ze względu na fakt, że zamieszczone w ostatnim numerze, a podane przez dziekanaty dane o funkcjach prorektorów nadchodzącej kadencji były nieścisłe lub niekompletne, podajemy jeszcze raz pełne składy władz wydziałowych kadencji 2002 - 2005.

Dziekani i Prodziekani kadencji 2002 - 2005

Wydział Architektury, W1

dr hab.inż.arch. Elżbieta Trocka-Leszczyńska, prof.nadzw. – dziekan

1. dr hab.inż.arch. Stanisław Medeksza, prof.nadzw. – prodziekan ds. nauki i kształcenia kadry naukowej
2. dr inż.arch. Romuald Pustelnik – prodziekan ds. studenckich
3. dr.inż.arch. Bogusław Wórzeczek – prodziekan ds. dydaktyki

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, W2

prof.dr hab.inż. Ryszard Izbiński – dziekan

1. dr inż. Kazimierz Bieniek – prodziekan ds. studenckich
2. dr inż. Piotr Berkowski – prodziekan ds. dydaktyki
3. dr hab.inż. Henryk Nowak, prof.nadzw. – prodziekan ds. ogólnych
4. prof. dr hab.inż. Piotr Konderla – prodziekan ds. nauki i rozwoju kadr

Wydział Chemiczny, W3

prof.dr hab.inż. Paweł Kafarski – dziekan

1. dr hab.inż. Bogdan Szczygieł – prodziekan ds. dydaktyki i studenckich
2. dr hab.inż. Mirosław Miller – prodziekan ds. ogólnych
3. prof. dr hab.inż. Danuta Żuchowska – prodziekan ds. nauki i kształcenia kadr

Wydział Elektroniki, W4

prof.zw.dr hab.inż. Daniel J. Bem – dziekan

1. dr inż. Maria Chałon – prodziekan ds. dydaktycznych
2. dr inż. Janusz Janiczek – prodziekan ds. studiów zaocznich

3. dr inż. Leszek Koszałka – prodziekan ds. dydaktycznych
4. dr inż. Wojciech Krzysztofik – prodziekan ds. ogólnych i finansowych
5. dr hab. inż. Czesław Smutnicki, prof.nadzw. – prodziekan ds. naukowych i dydaktycznych

Wydział Elektryczny, W5

Prof. dr hab.inż. Janusz Szafran – dziekan

1. dr inż. Adam Zalas – prodziekan ds. studenckich
2. dr inż. Zenon Okraszewski – prodziekan ds. studiów dziennych
3. dr inż. Adam Tymań – prodziekan ds. studiów zaocznich

Wydział Górniczy, W6

dr hab. inż. Jerzy Malewski, prof.nadzw. – dziekan

1. prof. dr hab.inż. Jadwiga Więckowska – prodziekan ds. nauki i informacji
2. dr inż. Marek Sikora – prodziekan ds. studenckich i ogólnych
3. dr Stanisław Ślusarczyk – prodziekan ds. dydaktyki

Wydział Inżynierii Środowiska, W7

dr hab.inż. Krzysztof Bartoszewski, prof.nadzw. – dziekan

1. dr inż. Jan Danielewicz – prodziekan ds. studenckich
2. dr hab.inż. Andrzej Kotowski, prof. nadzw. – prodziekan ds. dydaktyki
3. prof. dr hab.inż. Janusz Jeżowiecki – prodziekan ds. studiów zamiejscowych i zaocznich

Wydział Informatyki i Zarządzania, W8

prof.dr hab. Tadeusz Galanc – dziekan

1. dr inż. Marian Molasy – prodziekan ds. studenckich
2. dr inż. Iwona Dubielewicz – prodziekan ds. dydaktyki
3. dr hab. Zygmunt Mazur, prof.nadzw. – prodziekan ds. studiów zaocznich i podyplomowych
4. dr inż. Zdzisław Szalbierz – prodziekan ds. ogólnych, współpracy z otoczeniem oraz infrastruktury

Wydział Mechaniczno-Energetyczny, W9

dr hab.inż. Zbigniew Gnutek, prof.nadzw. – dziekan

1. dr inż. Zdzisław Bechtold – prodziekan ds. studenckich
2. dr inż. Mirosław Łuczak – prodziekan ds. dydaktyki
3. dr hab.inż. Maciej Chorowski – prodziekan ds. nauki i współpracy z zagranicą

Wydział Mechaniczny, W10

prof. dr hab. inż. Waclaw Kollek – dziekan

1. dr hab.inż. Andrzej Ambroziak – prodziekan ds. dydaktyki (studia zaoczne)
2. dr hab.inż. Antoni Gronowicz, prof. nadzw. – prodziekan ds. dydaktyki (studia dzienne)
3. dr hab.inż. Józef Krzyżanowski, prof. nadzw. – prodziekan ds. dydaktyki (studia dzienne)
4. dr inż. Jan Stasieńko – prodziekan ds. studenckich
5. dr hab.inż. Tomasz Nowakowski – prodziekan ds. ogólnych, finansów oraz wdrożenia eurostatek

Wydział Podstawowych Problemów Techniki, W-11

prof.dr hab.inż. Jan Misiewicz – dziekan

1. dr hab.inż. Wojciech Kordecki – prodziekan ds. finansowych
2. dr inż. Janusz Górniak – prodziekan ds. studenckich
3. dr hab.inż. Włodzimierz Salejda – prodziekan ds. dydaktycznych

Wydział Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki, W-12

prof.dr hab.inż. Benedykt Licznarski – dziekan

1. dr hab.inż. Tadeusz Berlicki, prof.nadzw. – prodziekan ds. studenckich
2. dr inż. Janusz Markowski – prodziekan ds. ogólnych
3. dr inż. Bronisława Olszewska-Mateja – prodziekan ds. dydaktyki

Zarządzenia, Okólniki, Ogłoszenia

W ostatnim czasie ukazały się następujące zarządzenia wewnętrzne, pisma okólnie i komunikaty:

• **Zarządzenie wewnętrzne 17/2002** z dnia 24.05.2002 r. w sprawie przeprowadzenia oceny nauczycieli akademickich na Politechnice Wrocławskiej w roku 2002;

• **Pismo okólnie 14/2002** z dnia 17.05.2002 r. w sprawie trybu i terminów wnioskowania oraz ustalenia wysokości nagród: Senatu, Rektora, Dziekana oraz Dyrektora (Kierownika) jednostki organizacyjnej PWr:

Wnioski o nagrody należy składać w następujących terminach:

- o nagrodę Senatu – do 31 maja,
- o nagrodę Rektora – do 30 czerwca,
- o nagrodę Dziekana – do 15 września,
- o nagrodę Dyrektora (Kierownika) w terminie ustalonym przez przyznającego nagrodę.

Forma wnioskowania o nagrodę Rektora jest dowolna. Wnioski powinny zawierać krótkie uzasadnienie, podpis imienny wnioskodawcy oraz proponowany stopień nagrody, a w przypadku nagrody zespołowej także sposób jej podziału.

Ustalone zostały wysokości nagród przedstawione w tabeli:

Lp.	Rodzaj nagrody	Kwota nagrody w złotych	
		indywidualnej	zespołowej
1.	Nagroda Rektora		
	I stopnia	9.640	do 19.280
	II stopnia	4.820	do 14.460
	dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi za osiągnięcia zawodowe	od 1.200 do 4.820	
2.	Nagroda Senatu	9.640	
3.	Nagroda Dziekana	4.820	do 14.460
4.	Nagroda Dyrektora (Kierownika) jednostki organizacyjnej dla nauczycieli akademickich	2.410	do 9.640
5.	Nagroda Dyrektora (Kierownika) jednostki organizacyjnej dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi	od 480 do 2.410	do 9.640
6.	Okolicznościowa nagroda Rektora	do 9.640	-

Nagrody wypłacane ze wszystkich rodzajów funduszy podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych;

• **Pismo okólnie 15/2002** z dnia 20.05.2002 r. w sprawie aktualizacji zasad organizacji pomocy serwisowej dla użytkowników środków informatyki Administracji Uczelni:

Pomoc serwisowa jest realizowana przez pracowników Działu Informatyzacji, przy udziale firm zewnętrznych. Pomoc serwisowa jest świadczona na zasadach wyłączności. Prace związane z modernizacją, zmianą konfiguracji, instalowaniem lub wymianą oprogramowania mogą być dokonywane przez użytkownika lub osoby

trzecie wyłącznie po uzgodnieniu z właściwym administratorem lub kierownikiem Działu Informatyzacji. Podział jednostek administracyjnych na obszary serwisowe oraz dane kontaktowe administratorów można znaleźć w Intranecie PWr pod adresem: www.ac.pwr.wroc.pl. W razie trudności w skontaktowaniu się z administratorami należy kontaktować się z sekretariatem Działu Informatyzacji (tel. 37-00, fax 38-72, email: dzinfor@ac.pwr.wroc.pl).

• **Komunikat kwestora nr 2/2002** z dnia 14.05.2002 r. w sprawie zwolnienia od cła towarów o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturowym oraz przyrządów i aparatury naukowej:

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 30.11.2001 r. (Dz.U.149 poz. 1664) dokumentami niezbędnymi do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła są:

- spis towarów przywożonych z zagranicy w zestawieniu ilościowym i wartościowym, zawierający nazwę i adres producenta,
- pisemne oświadczenie o przeznaczeniu towarów wraz z zobowiązaniem do niewykorzystaniem towarów do innych celów,

– pisemne oświadczenie o prowadzeniu procedur księgowych, które umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów,

– dokument określający formę i zasady prowadzonej przez instytucję działalności.

Kwestura Politechniki Wrocławskiej prowadzi odpowiednie procedury księgowe umożliwiające kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów. Informację tę należy umieszczać w pismach składanych do Urzędów Celnych w przypadkach ubiegania się o zwolnienie z cła.

W związku z wprowadzeniem znowelizowanych procedur księgowych do

faktur dokumentujących import towarów zwolnionych z cła należy dołączyć:

- oryginał dokumentu SAD,
- wykaz zakupionych towarów w zestawieniu ilościowym i wartościowym.

W części opisowej faktury należy dodatkowo umieścić oświadczenie, że importowane towary zostaną wykorzystane wyłącznie do celów określonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 30.11.2001 r. (Dz.U.149 poz. 1664). Oświadczenie podpisuje czytelnie osoba odpowiedzialna za prawidłowe wykorzystanie zakupionych towarów.

Rekrutacja

Zaczęła się rekrutacja kandydatów na studia na 12 wydziałach Politechniki Wrocławskiej. Jeszcze nie wszyscy maturzyści dostali świadectwa, ale wielu przychodzi do punktu rekrutacyjnego, by pobrać formularze zgłoszeń i blankiety, kupić wzorcowe tematy egzaminacyjne (tematy prac egzaminacyjnych z matematyki i fizyki z poprzednich lat), zapytać o progi punktowe, a przede wszystkim poradzić się i poszukać wsparcia duchowego.

Niektórzy przychodzą z rodzicami, niektórzy dzwonią. Zawsze mogą liczyć na życzliwą i wyczerpującą informację pracownic

łą nauczania, które tu dyżurują. Większość zgłaszających się to osoby ze „starą maturą”.

Zapisy na egzaminy będą trwały do 26 czerwca, w tym terminie nastąpi też zakończenie przyjmowania zgłoszeń kandydatów na Wydział Architektury.

Dobrowolne egzaminy zaplanowano na 1 lipca.

Egzaminy z rysunku na Wydział Architektury odbędą się 2 i 3 lipca.

4 lipca to ostateczny termin składania dokumentów na studia dzienne.

Do 12 lipca powinny zostać wywieszane listy osób przyjętych na studia oraz listy rezerwowe.

Ustawa o podpisie elektronicznym wejdzie w życie 16 sierpnia 2002 roku

Jak zapewnić bezpieczne przesyłanie danych w sieci Internet

część 2

Wstęp

Poprzedni artykuł miał za zadanie zapoznać Czytelnika z mechanizmami bezpiecznych usług w Internecie opartymi o infrastrukturę klucza publicznego zwaną. Określa się ją angielskim skrótem PKI. Przypomnijmy, że PKI wykorzystuje tzw. kryptografię asymetryczną, a to znaczy, że każdy użytkownik końcowy, którym może być osoba fizyczna lub prawna (instytucja, jednostka organizacyjna) lub serwer, posiada dwa klucze: prywatny i publiczny. Kluczy tych używa do szyfrowania i deszyfrowania informacji, jak i do podpisywania się. Zadaniem urzędu certyfikacyjnego (zwanego od angielskiej nazwy CA) jest poświadczanie, że dany klucz publiczny jest powiązany ze ściśle określonym użytkownikiem końcowym. CA gwarantuje to powiązanie wystawiając certyfikat wg określonego formatu (X509v3), podpisany kluczem prywatnym CA.

Urząd Certyfikacyjny WCSS

Dzięki udziałowi w V programie Unii Europejskiej udało się stworzyć w ramach programu NASTEC (Building trust in networking in Newly Associated States through the use of secure information society technologies) Polskie Centrum Certyfikacyjne (PCC) w drzewie EuroPKI. Drzewo EuroPKI to struktura hierarchiczna urzędów certyfikacji zbudowana w czasie trwania IV i V Programu Ramowego Unii Europejskiej. Więcej informacji na ten temat może Czytelnik znaleźć pod <http://www.europki.org/> lub <http://www.europki.pl/>. Polskie Centrum Certyfikacji (pierwotnie planowana nazwa Akademickie Centrum Certyfikacji) składa się z dwóch urzędów: z tzw. Urzędu Rejestracyjnego i Urzędu Certyfikacyjnego. Z każdym z nich związany jest odpowiedni serwer (komputer): serwer CAFE (Certification Authority Front End) jest związany z Urzędem Rejestracji i jest odpowiedzialny za wszystkie czynności zwią-

zane z przygotowaniem do certyfikacji klucza publicznego użytkownika końcowego. Serwer CAFE (Certification Authority Back End) jest przeznaczony do wystawiania certyfikatów. Serwer CAFE jest włączony do sieci Internet. Brak dostępu sieciowego do serwera CAFE gwarantuje duże bezpieczeństwo samego procesu certyfikacji. Przenoszenie informacji między serwerami odbywa się ręcznie za pomocą dyskietek. Serwery CAFE i CABA znajdują się w wydzielonym pomieszczeniu, do którego mają dostęp tylko upoważnione osoby. Z PCC związany jest jeszcze trzeci serwer, tzw. repozytorium, na którym publikowane są certyfikaty wydane i odwołane (w przypadku utraty wiarygodności klucza prywatnego użytkownika). Ten serwer jest dostępny sieciowo poprzez usługi WWW lub LDAP. PCC jest obsługiwane przez dwóch pracowników WCSS: mgr inż. Tomasza Kowala i mgr inż. Jarosława Mazurka (na zdjęciu), z którymi można kontaktować się za pomocą poczty elektronicznej: tomasz.kowal@pwr.wroc.pl i jaroslaw.mazurek@pwr.wroc.pl lub europki@pwr.wroc.pl, a także telefonicznie: 071 320 24 92. Panowie ci mogą udzielić wszelkich niezbędnych informacji na temat sposobu uzyskania i przydatności certyfikatu.

W chwili obecnej certyfikaty udostępnione są tylko przez usługę WWW na serwerze CAFE. Dostęp do wydanych i odwołanych certyfikatów poprzez usługę katalogową LDAP będzie zrealizowany w terminie późniejszym.

Wykorzystanie certyfikatów

Użytkownicy posiadający certyfikaty mogą posługiwać się np. bezpieczną pocztą. Poczta wymieniana między osobami posiadającymi certyfikaty jest automatycznie szyfrowana i podpisywana, czyli istnieje gwarancja, że poczta nie została przez kogoś przeczytana i zmieniona. Istnieje też pełna gwarancja autentyczności nadawcy i odbiorcy. Taka poczta może być już wykorzystywana w pełni do zarządzania instytucją. Przykładów zastosowań w przypadku Politechniki Wrocławskiej można wymienić wiele, np. przesyłanie różnorodnych informacji między nauczycielami akademickimi a dziekanatami, czy między administracją centralną Politechniki a jednostkami organizacyjnymi. Korzystanie z takiej poczty może przyczynić się też do zwiększenia bezpieczeństwa sieci WASK. System stwarza możliwość odbierania poczty bez potrzeby logowania się na serwerach pocztowych. Poczta jest odbierana i wysyłana przez przeglądarkę WWW, dzięki czemu eliminuje się możliwość wysyłania tzw. spamów.

Inna usługa z użyciem certyfikatów to autoryzowany dostęp do określonej informacji zgromadzonej na serwerze WWW. Komunikacja z takim serwerem jest szyfrowana, nie trzeba posługiwać się hasłem. Możliwość ta pozwala na wiele zastosowań.

Można wymienić znacznie więcej usług z zastosowaniem certyfikatów, chociażby bezpieczne przesyłanie plików (secure FTP), bezpieczny dostęp (logowanie się) do komputerów (secure Telnet). Niektóre usługi, takie jak przesyłanie informacji ze znacznikiem czasu i automatyczne sprawdzanie statusu certyfikatu będą testowane w najbliższym czasie.

Serdecznie zachęcam do korzystania z Centrum Certyfikacji WCSS. Ustawa o podpisie elektronicznym wejdzie w życie 16 sierpnia 2002 roku, a to znaczy, że używanie bezpiecznych technik przesyłania informacji stanie się bardziej powszechne. Warto więc zdobyć doświadczenie w tym zakresie.

Józef Janyszczek

Ciąg dalszy konkursu

Primus Inter Pares

Został już rozstrzygnięty tegoroczny konkurs Primus Inter Pares. 21 kwietnia w Sali Lustrzanej „Pałacyku” w obecności odpowiedzialnych za dydaktykę prorektorów wrocławskich uczelni ogłoszono wyniki etapu regionalnego. Laureatami zostali:

1. Piotr Zając (PWr, W-10) – 171 pkt.
2. Anna Welc (AM) – 146 pkt.
3. Arkadiusz Korzeniowski (AE) – 127 pkt.

Nagrodą dla zwycięzcy był komputer od firmy AGE Computer.

Finał ogólnopolski konkursu odbył się 17 maja w Kancelarii Premiera RP. Wzięło w nim udział piętnaście osób, które zajęły pierwsze miejsca w swoich regionach. Pierwszym wśród równych okazał się **Radosław Pach** – student VI roku Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej.

Z nieoficjalnych źródeł wiemy, że Piotr Zając, który reprezentował nasz region, zajął trzecie miejsce. Podczas uroczystości towarzyszyli mu: prorektor PWr ds. nauczania prof. Jerzy Świątek, kierownik Samodzielnej Sekcji Spraw Studenckich mgr Andrzej Ostoja-Solecki oraz przedstawiciele organizatora konkursu, czyli Rady Okręgowej ZSP.

Cała piętnastka finalistów konkursu otrzymała z rąk premiera dyplomy i statuetki „Primus Inter Pares 2002”, a zwycięzca – samochód (fiat seicento).

Piotr Zając jest studentem V roku Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej na kierunkach: Konstrukcje Mechaniczne

oraz Mechanika Stosowana. Od drugiego roku studiuje według indywidualnego toku studiów. Tematami jego prac dyplomowych są:

- 1) Identyfikacja tłumienia układu adaptacyjnego z cieczą magneto-reologiczną (opiekun: dr hab. Jerzy Kaleta),
- 2) Projekt zawieszenia wagonu kolejowego ze sterowanym tłumieniem (opiekun: prof. Jacek Grajner).

Piotr Zając zamierza po ukończeniu studiów rozpocząć studia doktoranckie na PWr pod naukowym kierunkiem dr hab. J. Kalety.

Reprezentant Politechniki Wrocławskiej wykazuje wszechstronne zainteresowania. Jest członkiem Chóru Uniwersytetu Wrocławskiego „Gaudium”, posiada krajowe i międzynarodowe uprawnienia dziennikarskie, jest autorem fotografii dla miesięczników „AUTO-MOTOR” i „SPORT”, publikuje swoje zdjęcia w miesięczniku „SEMESTR”. Jego pasją są sporty samochodowe i podróże. (hw)

IV Wrocławskie Spotkanie Optyków

Już od czterech lat Biuro Karier-Wrocław wraz z Wydziałem Podstawowych Problemów Techniki organizują spotkania pracodawców z absolwentami i studentami ostatnich lat tego wydziału. IV Wrocławskie Spotkanie Optyków pod patronatem prorektora ds. nauczania prof. Jerzego Świątka, dziekana WPPT prof. Ryszarda Grząślewicza oraz dyrektora Instytutu Fizyki prof. Jana Misiewicza odbyło się 22 maja br. w gmachu głównym naszej uczelni. Uczestniczyło w nim około 60 studentów (i to nie tylko ostatnich lat studiów) oraz przedstawiciele firm: Rodenstock Polska Sp. zo.o., Synoptik

Monika Siurdyban otwiera spotkanie optyków. Za stołem siedzą (od lewej): prodziekan WPPT prof. Jerzy Nowak i dyrektor I-9 prof. Jan Misiewicz

Fot. Bogusława Dubik

Polska Sp. z o.o., L' OPTIQUE CARREFOUR, JZO Sp. z o.o., ES-SILOR POLONIA oraz Polskiego Towarzystwa Optometrii i Optyki. Spotkanie poprowadziła Monika Siurdyban z Biura Karier.

W tym roku akademickim będzie aż stu trzech nowych absolwentów WPPT specjalizujących się w optyce, inżynierii biomedycznej (specjalizacja *optyka biomedyczna*) oraz inżynierii optycznej. Są oni dobrze przygotowani do pracy, m. in. w zakresie: optyki widzenia i optyki okularowej, optycznych metod i instrumentów pomiarowych, zastosowania optyki w medycynie oraz pomiarowych zastosowań światłowodów. Prodziekan W-11 prof. Jerzy Nowak podkreślił, że programy kształcenia na tym wydziale są wciąż uaktualniane i udoskonalane. Szczególnym zainteresowaniem cieszą się specjalności: *optyka światłowodów* i *optyka oka*. Za trzy lata dyplomy otrzymają absolwenci nowego kierunku – fotoniki.

Krótkie prezentacje firm połączone były z propozycjami pracy, które wzbudziły zainteresowanie studentów. Padały szczegółowe pytania dotyczące zarówno warunków pracy, kierunku rozwoju firm, jak i finansów oraz możliwości kształtowania kariery zawodowej pracowników. Wielu studentów przyniosło przygotowane wnioski i dokumenty aplikacyjne, które złożyli przyszłym pracodawcom. Umawiano się na indywidualne spotkania.

Organizowanie takich imprez przynosi wymierne korzyści. Pracodawcom stwarza szanse przedstawienia swoich potrzeb i wymogów oraz dotarcia do potencjalnych pracowników, zaś studenci mogą dowiedzieć się, jakich kwalifikacji i umiejętności oczekują od nich pracodawcy. Wyniki są widoczne: w tym roku przedstawicielami firmy Rodenstock Polska Sp. z o.o. byli Daniel Salik i Jarosław Suda – absolwenci WPPT, którzy znaleźli zatrudnienie dzięki pierwszemu takiemu spotkaniu. (hw)

Remont pomnika profesorów lwowskich

Przechodząc przez skwer Idaszewskiego nie sposób nie zauważyć prac prowadzonych przy Pomniku Martyrologii Profesorów Lwowskich. Obecnie trwa remont cokołu.

Potrzeba renowacji tego obiektu rozważona była jeszcze podczas drugiej kadencji Rektora PWr prof. Andrzeja Wiszniewskiego. Uwzględniając fakt, że środowisko wrocławskie uważa pomnik za wspólną własność, zaproponował on na spotkaniu Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, aby uczelnie te współfinansowały remont. Przedstawione zostały dwie propozycje:

1. iluminacja pomnika i otoczenie go ozdobną zielenią, zarówno niską (rabaty kwiatowe), jak i krzewami dekoracyjnymi,
2. rozszerzenie pierwszej wersji o iluminację podcieni budynków D-1 i D-2 oraz całego otoczenia pomnika.

Niestety tematu tego wówczas nie podjęto. Jednak do tej sprawy powrócił J.M. Rektor prof. Andrzej Mulak.

W czasie przeprowadzonej na jego polecenie wizji lokalnej stwierdzono zły stan cokołu pomnika – częściowe odspojenia płytek granitowych, które przestały tworzyć równą powierzchnię, zabrudzenia powierzchniowe płyt, fragmenty porośnięte mchem oraz znaczne ubytki w silikonowych spoinach. Okazało się także, że część płytek klinkierowych pokrywających dół pomnika jest spękana i odstaje od podłoża. Zauważalne są również ubytki i spękania na spoinach bloków ceramicznych tworzących główną bryłę pomnika. Uszkodzenia te powodują przedostawanie się wody do wnętrza. Po zdjęciu płyt granitowych z cokołu okazało się, że cegły z podmurówki zmruszały i wymagają wymiany. Dotychczas pomnik był przez wiele lat zabezpieczony przez służby techniczne PWr i nie było chętnych, kompetentnych firm, które podjęłyby się kompleksowej renowacji.

W ramach prowadzonych obecnie prac remontowych płyty cokołu po oczyszczeniu zostaną ułożone tak, aby tworzyły równą powierzchnię, a płytki klinkierowe zastąpione płytami granitowymi o barwie podobnej do barwy materiału pokrywającego cokół. Szczeliny będą wypełnione trwałym spoiwem, a całość zostanie zabezpieczona środkami konserwującymi. Przewidywany koszt remontu wyniesie około 5-6 tysięcy zł, a umowny termin zakończenia prac upływa 24 czerwca b.r. (hw)

Andrzej Kaczkowski ponownie przewodniczącym Kolegium Dyrektorów

Spotkanie dyrektorów administracyjnych

W sali Senatu Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu odbyło się 4 czerwca b.r. kolejne posiedzenie Kolegium Dyrektorów Administracyjnych Uczelni Wyższych Wrocławia i Opola. Tematem tego spotkania były sposoby zabezpieczenia mienia uczelni, a referat problemowy wygłosił dyrektor administracyjny ASP Wojciech Orzechowski. Omówiono sprawy związane z zabezpieczeniem budynków i ich wyposażenia. Przedmiotem analizy była zarówno działalność służb ochrony, jak ubezpieczenia.

Poruszono także problem dostępu pracowników i studentów do miejsc parkingowych w pobliżu uczelni. Okazało się, że żadna ze szkół wyższych nie stosuje systemu uprzywilejowanego parkowania dla pracowników naukowo-dydaktycznych.

Podczas posiedzenia przeprowadzono wybory reprezentantów Kolegium na następną kadencję rektorską. Przewodniczącym został po raz kolejny dyrektor administracyjny Politechniki Wrocławskiej Andrzej Kaczkowski, a wiceprzewodniczącym – Wojciech

Orzechowski (ASP).

Kolegium Dyrektorów Administracyjnych Uczelni Wyższych Wrocławia i Opola działa od 1999 roku i zrzesza 12 dyrektorów uczelni państwowych z tego terenu. Spotkania odbywają się raz na kwartał, a ich celem jest wymiana opinii i doświadczeń, omawianie i analiza problemów spotykanych przy administrowaniu szkołami wyższymi, opracowywanie wspólnych stanowisk w aktualnych sprawach celem osiągnięcia ich jednoznacznej interpretacji i ujednoczenia wynikających z nich działań oraz podtrzymywanie wzajemnych kontaktów i współpracy w zakresie działalności gospodarczej i administracyjnej.

KDAUWWiO utrzymuje stałe kontakty z Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, które jest zawsze informowane o tematyce najbliższego posiedzenia. Rektorzy często zwracają się z prośbą o wypowiedzenie się w konkretnych sprawach (np. wspólnych usług gospodarczych dla uczelni).

Uwaga!

Zmiany organizacji ruchu na ul. Łukasiewicza

Zawiadamiamy uprzejmie, że w związku z budową obiektu dla Wydziałów Mechanicznego oraz Informatyki i Zarządzania realizowaną przy ul. Łukasiewicza 7/9 – róg ul. Smoluchowskiego we Wrocławiu, w terminie od 24 czerwca 2002 r. do 30 czerwca 2003 r. ulegnie zmianie organizacja ruchu w pobliżu placu budowy.

Zgodnie z zatwierdzonym przez Zarząd Dróg i Komunikacji we Wrocławiu projektem organizacji ruchu zastępczego ulica Łuka-

siewicza (przy budynku B-5) będzie ulicą jednokierunkową na odcinku od ulicy Smoluchowskiego do ulicy M. Skłodowskiej-Curie. Ponadto w rejonie bramy wjazdowej budynku B-5 od poniedziałku do soboty w godzinach 6⁰⁰-22⁰⁰ będzie obowiązywał zakaz postoju i zatrzymywania się.

O prowadzonej inwestycji oraz możliwości ograniczenia ruchu w rejonie ulic Łukasiewicza i Smoluchowskiego pisaliśmy szerzej na łamach *Pryzmatu* w lutym tego roku. Obecnie prosimy o zwrócenie szczególnej uwagi na wprowadzone zmiany.

Wrocław, 6 czerwca 2002.

Andrzej Kaczkowski
Dyrektor Administracyjny PWr

Seminarium mostowe

W dniach 28 i 29 maja odbyło się seminarium „Budowa mostów betonowych metodą nasuwania podłużnego”. Jego celem było podsumowanie dotychczasowego stanu wiedzy w zakresie projektowania i realizacji tego typu konstrukcji w Polsce oraz przedstawienie ujednoczonych wytycznych projektowania.

Seminarium było dedykowane jednemu z prekursorów zastosowań betonu sprężonego w polskim mostownictwie – profesorowi Janowi Kmicie w 80 rocznicę jego urodzin.

Organizatorami tego interesującego spotkania naukowego były:

- Instytut Inżynierii Lądowej PWr,
- Zarząd Dróg i Komunikacji we Wrocławiu reprezentowany przez dyrektora mgr inż. Andrzeja Jankowskiego,
- DROMEX S.A. (obecny był prezes mgr inż. Stefan Assanowicz),
- FREYSSINET Polska Sp. z o.o. (w seminarium brał udział dyrektor firmy mgr inż. Krzysztof Berger),
- Oddział Dolnośląski Związku Mostowców RP.

W Komitecie honorowym obok prezydenta Wrocławia Stanisława Huskowskiego zasiedli liczni dostojni teoretycy i praktycy omawianej dziedziny: Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad dr inż. Tadeusz Suwara, rektor Politechniki Krakowskiej prof. dr hab. inż. Kazimierz Flaga, przewodniczący KILiW PAN prof. dr hab. inż. Andrzej Brandt, honorowy przewodniczący KILiW PAN prof. dr hab. inż. Roman Ciesielski, prof. dr hab. inż. Józef Głomb, przewodniczący ZMRP prof. dr hab. inż. Wojciech Radomski, prof. dr hab. inż. Andrzej Ryżyński, dziekan Wydz. Budownictwa Lądowego i Wodnego PWr dr hab. inż. Ernest Kubica, prof. PWr oraz dyrektor Instytutu Inżynierii Lądowej prof. dr hab. inż. Paweł Śniady. Rektora PWr reprezentował prorektor ds. nauki prof. Jerzy Zdanowski.

Wśród zaproszonych gości byli także: przewodniczący PAN Oddz. Wrocławskiego prof. E.Małachowicz, rektor PWT ks. prof.

Ignacy Dec, prorektorzy PWr prof. Jerzy Świątek, prof. Ludwik Komorowski i dr Ludomir Jankowski, b. rektor PWr i b. minister nauki prof. Andrzej Wiszniewski, prof. Henryk Hawrylak oraz prof. Jacky Mania – dziekan Wydziału Budownictwa Ecole Universitaire d'Ingenieur z Lille.

Jak powiedział przewodniczący komitetu organizacyjnego prof. dr hab. inż. Jan Biliszcuk, *metoda nasuwania poprzecznego do budowy mostów z betonu sprężonego została wdrożona przez prof. Fritza Leonhardta pod koniec lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku. Od tego czasu przy jej zastosowaniu zbudowano wiele obiektów mostowych w różnych częściach świata.*

Jest to metoda optymalna w przypadku obiektów wieloprzęsłowych realizowanych nad trudno dostępnym terenem, jak np. głębokie rzeki, doliny, czy tereny miejskie i silnie zurbanizowane.

W Polsce metoda nasuwania podłużnego została po raz pierwszy zastosowana przy budowie mostu przez Solę w Oświęcimiu (1984-87). Dokonano tego przy współdziałaniu Katedry Budowy Mostów Politechniki Śląskiej (kierowanej wówczas przez prof. Józefa Głombę) i Kieleckiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych.

Kolejne realizacje to most graniczny w Cieszynie, most w Świnnej Porębie, elementy mostu na Wiśle w Toruniu, wiadukty w Starachowicach i w Warszawie.

Obecnie trwają prace przy realizacji tą metodą dwóch dużych obiektów: estakady w ciągu Obwodnicy Śródmiejskiej Wrocławia i podobnego obiektu na Trasie Siekierkowskiej (węzeł Czerniakowska) w Warszawie.

Zatem metoda nasuwania podłużnego w zastosowaniu do mostów betonowych znalazła trwale miejsce w polskim mostownictwie, a zebrane doświadczenia pozwalają na pewne uogólnienia i wytyczanie nowych kierunków. – stwierdził prof. Biliszcuk. Dalsze wystąpienia potwierdzały tę tezę.

W trakcie seminarium wygłoszono szereg referatów dotyczących doświadczeń przy takich właśnie realizacjach. Omówiono wdrożenie i rozwój metody (J.Głomb i inn.), jej uwarunkowania technicz-

ne (K.Berger i inn.), konkretne rozwiązania krajowe (np. wiadukt drogowy w Ogrodzonej przedstawiony przez A.Kulawika i realizacje francuskie omówione przez A.Brandta). Dyskutowano także na temat zbrojenia i sprężania technologicznego oraz modelowania konstrukcji.

Osobna sesja była poświęcona projektowi i budowie estakady stanowiącej element Obwodnicy Śródmiejskiej Wrocławia.

W.Szoński i J.Olczak omówili konkurs na opracowanie projektu koncepcyjnego estakady. J.Biliszczyk ze współpracownikami zaprezentowali rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie.

A.Tyrzyński ze współpracownikami zreferowali realizację estakady. K.Sadowski zapoznał zebranych z kwestiami oceny bezpieczeństwa w fazie nasuwania mostu z betonu sprężonego, zaś M.Pustelnik – z wynikami badań rozkładów temperatur w betonowym dźwigarze skrzynkowym.

Pod dyskusję poddano wybrane zagadnienia obliczeniowe (autorstwa Cz.Machelskiego, K.Sadowskiego i J.Biliszczyka) oraz kwestie rozkładu temperatury twardnienia betonu w masywnych elementach (A.Helowicz). Uczestnicy seminarium mieli możliwość skonfrontowania teorii z praktyką, gdyż organizatorzy zorganizowali zwiedzanie budowy estakady. Ponadto na antresoli Gmachu Głównego czynna była wystawa prezentująca etapy budowy estakady (fot. K.Mazur) i wizualizację obiektu (wyk. EL Studio, Wrocław). Można było tam jednocześnie podziwiać artystyczne zdjęcia wrocławskich mostów (fot. dr M.Szechiński). Dodatkową

atrakcją dla gości była możliwość zwiedzania „Nadboru” – zabytkowego holownika zacumowanego przy Wybrzeżu Wyspiańskiego.

Wszystkie te atrakcje nie przyćmiły jednak jubileuszu prof. Jana Kmity. Uczestnicy spotkania zgodnie podkreślali znaczenie Jego dorobku naukowego umiejętnie łączonego z praktyką inżynierską, autorytet naukowy i moralny, zasługi na polu dydaktycznym i społecznym. Środowisko uczelni jest Mu wdzięczne nie tylko za ofiarne sprawowanie funkcji rektora, ale i za chęć wspierania kolejnych ekip rektorskich radą i pomocą. Niech żyje!!!

Maria Kisza

Wspomaganie zarządzania z wykorzystaniem systemów GIS

Przedstawiciele DZG, studenci specjalizacji geoinformatyki Wydziału Górniczego oraz referujący J.Woźniak

To tytuł prezentacji, która odbyła się 14 maja w gmachu głównym Politechniki Wrocławskiej. Została ona zorganizowana przez

Wydział Górniczy PW, Komisję Nauk Górniczych Polskiej Akademii Nauk oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego. Referat wygłoszony przez dr J. Woźniaka ukierunkowany był głównie na możliwości, jakie dają

Systemy Informacji Geograficznej (GIS) w automatyzacji projektowania inżynierskiego oraz w udostępnianiu i przetwarzaniu informacji o obiektach przestrzennych przez dowolnych użytkowników. W szczególności prezentowane były przykłady systemów GIS funkcjonujących w infrastrukturze technicznej (także w infrastrukturze przemysłu naftowego i gazowniczego). Omawiane oprogramowanie pozwala generować dowolne analizy przestrzenne, które można wykorzystywać we wspomaganie zarządzania. Podkreślono również aspekt strategii budowy syste-

mów, a zwłaszcza konieczność szacowania efektów ekonomicznych inwestycji GIS. □

Dobiegły końca zorganizowane przez Politechnikę Wrocławską warsztaty dziennikarskie dla studentów. Pozostały zdjęcia, reportaże i filmy prezentujące osiągnięcia młodych twórców. Powstała też koncepcja Studenckiej Agencji Informacyjnej.

WARSZTATY DZIENNIKARSKIE 2002

TEORIA I PRAKTYKA

Bycie dziennikarzem wymaga talentu i odpowiedniego charakteru, który pozwoli na rozwinięcie zdolności. Sukces można osiągnąć poprzez ciężką pracę nad warsztatem i techniką wykonywania dzieła. W tym celu zostały zorganizowane warsztaty dziennikarskie. Miały one ułatwić uzdolnionym osobom na stawianie pierwszych kroków w mediach.

Pomysłodawcą warsztatów był prorektor profesor Ludwik Komorowski. Wspólnie z Katedrą Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Wrocławskiego kierowaną przez profesora Aleksandra Woźnego zainicjował trwające przeszło dwa miesiące przeszkolenie młodych dziennikarzy. Politechnika zajęła się stroną finansową warsztatów, a Uniwersytet sprawami merytorycznymi. Organizacji całego przedsięwzięcia podjęła się studentka Wydziału Informatyki i Zarządzania PWr Karolina Sitarek, bez której pomocy i zaangażowania nie udałooby się doprowadzić szkolenia do skutku. Do udziału zgłosiło się wielu chętnych. W większości byli to studenci Politechniki Wrocławskiej, ale nie zabrakło też przedstawicieli nauk humanistycznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Sporą grupę stworzyli młodzi dziennikarze związani z telewizją studencką „Styk”, klubem filmowym „Fosa”, ludzie ze SpAF-u, a także z „Semestru” i „Żaka”. Program warsztatów służył zarówno przekazywaniu wiedzy teoretycznej, jak ćwiczeniom praktycznym. Podczas uroczystego otwarcia zajęć zebrani wysłuchali wystąpienia profesora Jana Miodka i profesora Aleksandra Woźnego. Wykład prof. Miodka na temat poprawności zachowań językowych, cieszył się ogromnym zainteresowaniem młodych słuchaczy. Dalsze wykłady obejmowały podstawy prawa prasowego i autorskiego, zagadnie-

nia etyki dziennikarskiej, stylistyki wypowiedzi, technik skutecznego komunikowania. Była też część praktyczna. Uczestnicy mogli wybrać jedną z trzech specjalizacji: dziennikarstwo prasowe, telewizyjne lub specjalizację fotoreporterską.

ROBIMY FILM

Grupa telewizyjna od samego początku zajęła się przygotowaniem krótkich filmów. Studenci mieli do wyboru dwa tematy: „24 godziny z życia studenta” lub „Przez Warsztaty do mediów”. Praca nad filmem wymagała całego sztabu ludzi, tak więc każdy z uczestników mógł wykazać się własną inicjatywą i pomysłowością. „Zostaliśmy podzieleni na dwa podzespoły.” – mówi Tomek Wyciński, uczestnik grupy telewizyjnej – „Każdy z nas napisał własny scenariusz. Następnie wybraliśmy najlepszy i wspólnie doszlifowaliśmy poszczególne sceny. Potem już tylko kręciliśmy”. Prowadzący z pasją zajęcia znani telewizyjni redaktorzy Piotr Załuski i Tomasz Orlicz objaśnili młodym twórcom sposoby posługiwania się różnymi technikami i narzędziami pracy reżysera i z uznaniem oceniali możliwości techniczne studia STYK, w którym prowadzili zajęcia. Studenci przekonali się, że profesjonalistą zostaje się nie dzięki teoretycznym studiom, ale dzięki codziennej mozolnej pracy. Wszystko zależy bowiem od wytrwałości, wyobraźni i – co najważniejsze – miłości do kina.

FOTOGRAFIA DOKUMENTEM NASZEJ PRACY

O tym, jak za pomocą obiektywu opisać świat, mieli okazję przekonać się uczestnicy grupy fotoreporterskiej. Nie wszyscy zainteresowani mieli wcześniejsze przygotowanie i doświadczenia dziennikarskie. „Gdy przyszedłam na pierwsze spotkanie mojej grupy specjalizacyjnej, byłam przerażona” – opowiada Ania Berekowska, jedna z uczestniczek – „wszędzie krążyły profesjonalnie wykonane zdjęcia, ludzie wymieniali się poradami, posługiwali się fachowymi terminami, rozmawiali o rodzajach lamp błyskowych i obiektywów. Zastanawiałam się wtedy, co ja tu właściwie robię. Szybko jednak zrozumiiałam, że mogę się od nich wiele nauczyć”. Podczas zajęć studenci mieli okazję przedstawić wybór swoich prac. Dzięki kontaktowi z człowiekiem, który na co dzień, profesjonalnie zajmuje się fotografią, mogli dowiedzieć się, jakie po-

pełniają błędy i jak ich unikać. Dla uczestników grupy niewątpliwie najciekawszym doświadczeniem była wizyta w redakcji „Gazety Wyborczej”, gdzie razem z fotoreporterem uczestniczyli w kolejnych etapach powstawania dziennika. „Przyglądaliśmy się, jak opracowuje się zdjęcia i wkłada do artykułu. Wcześniej nie miałam pojęcia, jak wygląda praca fotoreportera. Teraz wiem, że jest bardzo czasochłonna”. Obecnie przyszli fotografowie przygotowują wystawę swoich prac.

MAGIA SŁOWA

Specjalizację prasowawczą zasilili młodzi dziennikarze z politech-

Dr Igor Borkowski, prof. Aleksander Woźny, prof. Ludwik Komorowski i Karolina Sitarek

nicznego „Żaka” oraz „Semestru”. Sporo było również studentów filologii polskiej. Młodzi dziennikarze ćwiczyli się w pisaniu krótkich informacji, uczyli, jak trafnie tytułować teksty, a także poznali główne gatunki dziennikarskie. „Mogliśmy zorientować się, jak wygląda sytuacja na rynku wrocławskich mediów. Prowadzący naszą specjalizację szczegółowo przedstawił nam, na czym polega praca w redakcji. Przekonałem się, że życie dziennikarza wcale nie jest usłane różami.” – zwierza się Rafał Nowakowski – „Dziennikarz powinien mieć oczy i uszy szeroko otwarte”. Zainteresowani dowiedzieli się, że dziennikarstwo wymaga odporności na stres i niepowodzenia. „Nie dość, że jest to niezwykle odpowiedzialny zawód, to od czasu do czasu można usłyszeć po drugiej stronie słuchawki czyjś zbulwersowany głos” – śmieje się Rafał. Mimo to przyszli dziennikarze zgadzają się z opinią, że w tym zawodzie jest wiele fascynujących elementów. „W pierwszym rzędzie cenię sobie brak monotonii i rutyny. Można docierać do

typu szkolenia i spotkania z dziennikarzami. Warsztaty dziennikarskie pomogły przygotowującym się do pracy w mediach osiągnąć wielu praktycznych porad.

Owocem dwumiesięcznych zmagania są teksty, zdjęcia i filmy o tematyce studenckiej. Teraz młodzi dziennikarze pracują nad zorganizowaniem Studenckiej Agencji Informacyjnej. Nawiązują kontakty z wrocławskimi mediami i mają nadzieję, że uda się im stworzyć silny bank informacji. Prorektor ds. Studenckich Politechniki i Katedra Dziennikarstwa obiecały współpracę. Wszystkim uczestnikom życzymy powodzenia. Nie porzucajcie swej pasji!

Anna Mizgala

Studentka Anna Mizgala otrzymała I nagrodę w sekcji dziennikarstwa prasowego Studenckich Warsztatów Dziennikarskich 2002 na Politechnice Wrocławskiej.

Studencka Agencja Informacyjna (SAI)

Cztery największe agencje informacyjne emitują codziennie w świat ponad 33 miliony słów. Ile słów zawartych jest w świecie studenckim? Ile z nich dociera do nas?

Pierwsza w Polsce Studencka Agencja Informacyjna została założona na Politechnice Wrocławskiej jako efekt szkolenia dziennikarskiego i spotkań młodych entuzjastów tego zawodu na Studenckich Warsztatach Dziennikarskich 2002. Ich celem jest zbieranie i dostarczanie mediom informacji o życiu studenckim, zarówno akademickim jak pozauczelnianym. Chcą, aby wydarzenia dotyczące studentów trafiały do szerszego grona odbiorców. Ofertę współpracy zamierzają kierować do prasy, radia, telewizji. Zaczynają od Wrocławia, ale ich marzeniem jest działalność ogólnopolska. Na

początek będą tworzyć serwisy tygodniowe, potem w miarę rozwoju, być może, nawet codzienne. Agencja posiada dział foto, którym zajmuje się działający na Politechnice klub fotograficzny SpAF, dział telewizyjny pod opieką szeroko na uczelni znanej Telewizji Studenckiej „Styk” działającej w Osiedlu Akademickim przy ul. Wittiga. Możliwa jest współpraca z powstającym właśnie na Politechnice Radiem Akademickim. Dziennikarze Agencji wywodzą się z popularnych w tym środowisku studenckich czasopism: „ŻAK” i „SEMESTR”.

Organizatorami przedsięwzięcia są Piotr Jabłoński (PWr) oraz Agnieszka Frąckowiak (UWr), którzy mają nadzieję na wykorzystanie doskonałych kontaktów ze środowiskiem dziennikarskim Wrocławia, jakie nawiązali poprzez Studenckie Warsztaty Dziennikarskie 2002. Utrzymanie i rozwój tej współpracy, w której uczestniczą również pracownicy Katedry Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej UWr, jest pierwszym doraźnym celem SAI.

Agencja poszukuje współpracowników ze wszystkich wrocławskich uczelni.

Kontakt: sai1@poczta.gazeta.pl

(P/Jjk)

ANALIZA CYTOWAŃ ZA ROK 2001

W Oddziale Informacji Bieżącej Biblioteki Głównej przeprowadzono kolejną analizę cytowań publikacji pracowników naszej Uczelni. Od roku 2000 wykonywana jest ona w oparciu o bazę Science Citation Index Expanded /SCIEx/, czyli poszerzoną o ponad 2100 tytułów czasopism bazę Science Citation Index /SCI/. Baza SCIEx indeksuje ponad 5900 tytułów czasopism ze 159 dyscyplin naukowych. Aktualizowana jest raz w tygodniu. Duża liczba czasopism z zakresu informatyki i zarządzania oraz cybernetyki i nauk pokrewnych wchodzi dotychczas wyłącznie do bazy Social Science Citation Index znajduje się obecnie również w bazie SCIEx.

Analiza cytowań za rok 2001 objęła 1669 pracowników naukowych Politechniki Wrocławskiej. Pominięto pracowników Wydziału Architektury, ponieważ tematyka ich prac nie wchodzi w zakres bazy SCIEx. Cytowanych było 445 osób (w roku ubiegłym 430

osób). Ogólna liczba cytowań wyniosła 2043 (w roku ubiegłym 2084). Każde cytowanie pracy współautorskiej liczone jest dla Uczelni jako jedno cytowanie, a w dorobku indywidualnym – liczy się każdej z osób.

Analiza za rok 2001 jest drugą przeprowadzoną w oparciu o bazę SCIEx. Dane liczbowe w podziale na poszczególne jednostki za ostatnie dwa lata przedstawia poniższa tabela.

Wyniki analizy zawierające dane o pracach cytowanych i cytujących zostały przekazane poszczególnym pracownikom pocztą elektroniczną pod koniec maja 2002 r.

Analiza cytowań za rok 2001 była trzydziestą pierwszą analizą wykonaną w naszej Bibliotece. Podsumowanie poprzednich trzydziestu lat zostało wydane przez Bibliotekę Główną i OINT PWr w formie raportu: *Analiza cytowań prac naukowych pracowników Politechniki Wrocławskiej za lata 1971-2000*. Oprac. B. Bonusia-Głąbik, D. Krawczyk, A. Pacholska. Raport serii U nr 182. Wrocław 2002.

Anna Pacholska

Oddział Informacji Bieżącej Biblioteki Głównej

(wytluszczenia pochodzą od redakcji)

Wydział	Jednostka	Liczba analizowanych pracowników		Liczba pracowników cytowanych		Liczba cytowań		Liczba cytowań na jednego pracownika	
		2000	2001	2000	2001	2000	2001	2000	2001
W 2	I-2	79	78	4	2	7	5	0,09	0,06
	I-10	41	41	3	3	6	5	0,15	0,12
	I-14	58	57	7	5	10	5	0,17	0,09
W 3	I-3	35	33	27	28	64	50	1,83	1,52
	I-4	41	43	40	40	401	413	9,78	9,60
	I-5	36	37	33	33	199	170	5,53	4,59
	I-13	23	22	11	12	54	57	2,35	2,59
	I-26	24	25	12	13	15	12	0,63	0,48
	I-27	26	25	24	26	194	160	7,46	6,40
	I-30	27	31	21	27	261	278	9,67	8,97
W 4	I-6	82	83	17	22	84	119	1,02	1,43
	I-25	63	63	31	30	71	51	1,13	0,81
	I-28	97	97	4	13	14	23	0,14	0,24
	K-01	25	25	3	4	2	10	0,08	0,40
	Z-01	12	12	1	2	1	1	0,08	0,08
	Z-02	15	13	1	1	1	1	0,07	0,08
W 5	I-7	33	32	12	9	28	20	0,85	0,63
	I-8	52	49	5	6	6	7	0,12	0,14
	I-29	46	44	4	-	6	-	0,13	-
W 6	I-11	59	57	6	5	29	9	0,49	0,16
W 7	I-15	55	55	18	27	26	29	0,47	0,53
W 8	I-17	20	22	3	-	3	-	0,15	-
	I-23	103	102	4	5	16	18	0,16	0,18
	Z-01	11	13	1	2	1	3	0,09	0,23
	Z-02	50	50	5	2	11	10	0,22	0,20
W9	I-20	72	67	9	13	26	24	0,36	0,36
	Z-01	7	7	-	2	-	4	-	0,57
W10	I-16	85	83	6	3	5	4	0,06	0,05
	I-19	45	45	8	11	54	40	1,20	0,89
	I-24	81	81	17	9	25	12	0,31	0,15
W11	I-9	100	100	64	60	350	380	3,50	3,80
	I-18	96	101	29	30	114	123	1,19	1,22

Juvenalia 2002

W dniach 15 – 18 maja 2002 roku Samorząd Studentów Uniwersytetu Wrocławskiego wraz z Samorządem Studentów Politechniki Wrocławskiej był organizatorem „XII Wrocławskiego Święta Studentów Juvenalia 2002”. Impreza ta odbyła się pod honorowym patronatem: Przewodniczącego Kolegium Rektorów Uczelni Miasta Wrocławia i Opola Prof. dr hab. Romualda Gellesa, Prezydenta Miasta Wrocławia Stanisława Huskowskiego, Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, Porozumienia Studentów Uczelni Wrocławia.

Od ponad dziesięciu lat uroczyste obchody tego święta oficjalnie rozpoczyna kolorowy pochód przebierańców, złożony z przedstawicieli studentów wszystkich uczelni wyższych naszego miasta, organizacji studenckich oraz przedstawicieli władz uczelni. Trasa pochodu prowadzi z osiedla Domów Studenckich na placu Grunwaldzkim przez główne ulice Wrocławia aż na wrocławski Rynek. W tegorocznym pochodzie wzięła udział rekordowa w historii liczba uczestników określona przez policję na 15.000 osób!!! Na rynku nastąpiło tradycyjne przekazanie przez prezydenta Wrocławia kluczy „do bram miasta”, połączone z licznymi konkursami i zadaniami dla wszystkich rektorów, którzy musieli m.in.: zatańczyć, zaśpiewać piosenkę czy zrobić „pompek”! Zwieńczeniem Juvenaliów 2002 były największe w historii tego święta koncerty zespołów rockowych T.Love, Blenders, Hey i Hurt, które każdego dnia zgromadziły na Polach Marsowych ok. 35 000 osób!

Jednak po kolei: przed oficjalnym otwarciem tradycyjnie już zaczęli studenci Politechniki. W środę wieczorem na Wittiga już od 17 zjeżdżały tłumy studentów z całego miasta na Wielką Noc Grilli. Poza tradycyjnym grillowaniem studenci mogli usłyszeć koncert chóru Politechniki Wrocławskiej, zobaczyć występ kabaretu i obejrzeć na dużym ekranie finał Ligi Mistrzów. Nikt z nas nie spodziewał się takiego tłumu. Osiedle tego wieczoru odwiedziło około 5 tysięcy studentów. Dym unoszący się spośród akademików był widoczny z całego miasta. Z „oświadczeń świadków” wynika, że niedobitki związały się około 5 nad ranem. Jestem ciekaw, czy dali radę wstać na pochód.

Pochód był w tym roku wyjątkowy (dodatkowo wypadła w imieniny JM Rektora). Takiej ilości studentów nikt nigdy jeszcze nie widział w pochodzie - nawet Policja była zaskoczona. Przemarsz otwierała orkiestra dęta Elektrowni Turów (wielkie dzięki), a zaraz za nimi w bryczce jechała para królewska. Straż miejska na koniach, rektorzy w bryczkach, przebierańcy, plandeki ze studentami, trąbki, gwizdki itp. Najmieszniej było na rynku, gdzie studenci pokazali Rektorom, kto tak naprawdę rządzi. Dodatkowo ucieszył mnie fakt, jak moi koledzy potraktowali bohaterów, wątpliwej jakości, programu „BAR”. Na szczęście jeszcze są tacy, którzy myślą...

Bezpośrednio po pochodzie większość studentów udała się na Wittiga na wielkie Bajerowanie (organizator Klub Bajer), lub na festyn sportowy na stadionie Ślęzy zorganizowany przez AZS. Tajemnicza nazwa Bajerowanie kryła w sobie wiele ciekawych konkursów i konkurencji pseudosportowych: bieg piwny, walki w kisielu, wojna na woreczki z wodą (25 tys. woreczków!!!), duże piłkarzyki, wyścigi śmietników, rzuty jajkami itp. Niestety nie wiem dlaczego nie wszyscy byli w stanie zrozumieć, że w tym dniu Wittiga należy tylko do studentów - zadziorny kierowca próbował swych sił w walce z rozpędzonym śmietnikiem. Jak się można spodziewać przegrał, a publiczność aplauzem przekonała go, że nie był na głównej. Takich imprez oczekiwałem już od dawna i nie ukrywam, że taki klimat studenckich imprez jest inny niż komercja w mieście. Na zakończenie każdy obecny na Wittiga mógł poczęstować się

grochówką ufundowaną przez Zarząd Samorządu Studenckiego PWr.

Później były już tylko koncerty. Niesamowity wręcz klimat, ogrom ludzi, wspaniałe gwiazdy, które gdy poczuły atmosferę, bez dodatkowych opłat zagrały prawie godzinę dłużej. I przede wszystkim spokój i kultura, żadnej zadymy i żadnych bójek. Czyżby się coś zmieniło???

Najważniejsze dla mnie jest to, że nikt nie skarżył się na studentów, nikt nie interweniował u Rektora i nikt z żadnych służb nie miał pretensji. Żeby tak było z rok.

Na koniec chcę serdecznie podziękować wszystkim, którzy tworzyli to Święto: Klubowi BAJER, Telewizji STYK, NZS-owi, AZS-owi, Pani Ani Poderskiej i Eli Grzebyk, kapelmistrzowi orkiestry dętej Elektrowni Turów. Dziękuję Rektorom Politechniki i Uniwersytetu za pomoc (nie tylko finansową) i naszym sponsorom, bez których nie byłoby nic. Nasi mecenasi to: Sampo PTE SA, Wrangler, XL i Szkoła Języków Obcych Euro-Lingua.

Kolorowe zdjęcia na okładkach

Krzysztof Maj

Fundacji „MANUS” – wieczór z kulturą studencką

Ciekawym wydarzeniem podczas tegorocznych Juvenaliów był wieczór z kulturą studencką, który odbył się 13 maja w Klubie „TOPO” przy pl. Grunwaldzkim 61 (D.S. T-3).

Zainteresowanie widowni przekroczyło najśmielsze oczekiwania organizatorów spotkania czyli Fundacji „MANUS”. Tuż przed umówioną godziną rozpoczęcia zajęte były wszystkie miejsca siedzące, o 19.00. trudno było wejść do Klubu z powodu oczekującego niecierpliwie na występ tłumu, a ludzi ciągle przybywało. W ostatniej chwili gospodarze rozłożyli kilka mat, na których zmieścili się dodatkowi widzowie i wreszcie wszystko mogło się zacząć. Wieczór otworzył występ iluzjonisty, któremu jeden z uczestników spotkania zaufał tak dalece, że pozwolił na publiczne pocięcie własnego banknotu! Całe szczęście, że czary okazały się prawdziwe i pieniądze zostały odzyskane! Po krótkiej przerwie, potrzebnej na reorganizację sceny, odbyła się prezentacja teatru studenckiego. Grupa spotyka się w „TOPO” pod kierunkiem Magdaleny Repel, a zaprezentowany spektakl („Bibliotekę” wg felietonu Umberto Eco) przygotowała w ciągu ostatnich 2 miesięcy. Gdy przygasły światła, widownia stopniowo zaczęła się wyciszać poddając kolejnej magii – tym razem teatralnej. Na scenie na kilka chwil stworzony został groteskowy obraz zbiurokratyzowanej biblioteki. Na ile realnie oddali to aktorzy, można było ocenić po żywej reakcji widowni, która to głośno śmiała się z prezentowanych sytuacji, to ze zrozumieniem kiwała głowami współczując zagubionemu czytelnikowi. Tematyka okazała się bardzo aktualna. Czyżby istniały jeszcze takie biblioteki?! Występ teatru zamknęły gromkie brawa publiczności. Dla młodego zespołu wykonawców stanowi to dodatkową wartość, zważywszy na fakt, że był to ich pierwszy wspólny pokaz. Miejmy nadzieję, że woda sodowa nie uderzy im do głowy i będą jak do tej pory, co czwartek, solidnie pracować nad własnym warsztatem, aby zaprosić nas na kolejne prezentacje. Jednak wieczór w Klubie „TOPO” jeszcze nie dobiegł końca. Tak rozgrzana publiczność bawiła się do łez podczas występu kabaretu „PRALKA”, a najwytrwalsi pozostali do późnych godzin nocnych uczestnicząc w jam session i dzieląc się wrażeniami z całego pokazu. Powołując się na słowa, które skierował do nas prezes Fundacji „MANUS” Andrzej Czarnecki, można liczyć na to, że nie był to ostatni taki wieczór. Ja w każdym razie czekam na następne.

WIDZ

III Rajd Geo-Majowy na Wydziale Górniczym

W dniach 26-28 kwietnia odbył się już trzeci Rajd Geo-Majowy. Ponad 200 uczestników wyruszyło do Nowej Wsi, gdzie zakwaterowali się w schronisku „Górska Perła”. Trzon grupy stanowili studenci Wydziału Górniczego. Towarzyszyły im silne zespoły z Wydziałów Architektury, Budownictwa Lądowego i Wodnego. Mniej licznie pojawili się reprezentanci pozostałych wydziałów PWr. O integracyjnym charakterze rajdu świadczy obecność studentów z Uniwersytetu Wrocławskiego, Akademii Ekonomicznej i Rolniczej, a nawet z innych krajowych ośrodków akademickich.

Jak co roku inicjatorem i organizatorem rajdu Geo-Majowego był mgr inż. Paweł Zając (Wydział Górniczy, Zakład Geodezji i GIS), którego w tym roku wspomagali studenci: Piotr Rogal, Ewa Filas i Anna Napora.

Po raz trzeci patronat nad imprezą objęła prof. dr hab. inż. Monika Hardygóra, dziekan Wydziału Górniczego. Pani Profesor wspierała rajd nie tylko merytorycznie i finansowo. Jej osobowość i przebogate doświadczenie turystyczne ogromnie przyczyniły się do nadania mu szczególnego charakteru. Owacyjne powitanie Pani Profesor i nieustannie otaczająca ją grupa studentów przez cały czas trwania rajdu były wymowne. Dominującym tematem nieustających rozmów były światowe wojaże turystyczne Pani Dziekan. Żywimy głęboką nadzieję, że w dalszym ciągu Pani Profesor będzie patronką naszego rajdu. Za dotychczasowe zaangażowanie serdecznie dziękujemy.

Dni 26-28 kwietnia długo pozostaną w pamięci ponad 200 uczestników imprezy. Pierwszy dzień odbył się pod znakiem „inicjacji”. Pociągiem o godz. 6.44 cała ekipa wyruszyła do Domaszkowa, gdzie na miejscu czekała już na rajdowiczów obsługa trasy turystycznej o typowo piątkowej nazwie - „ini...cjacja”. Prowadziła ona z Domaszkowa do Nowej Wsi poprzez Jaworek, Zagrodnik, Gołotę (707 m n.p.m.) i Czarne Bagno. Jak sama nazwa trasy wskazywała, niektóre miejsca robiły wrażenie nietkniętych ludzką stopą. Po około 20 kilometrach cel został osiągnięty. „Górska Perła” otworzyła swoje podwoje dla wszystkich rajdowiczów, których czekał gorący obiad zapewniony przez organizatora rajdu. Po zakwaterowaniu, odebraniu rajdowych koszulek i śpiewników z niecierpliwością oczekiwano wieczornego koncertu zespołu „Cocon's Club”. Po pierwszych taktach muzyki dało się wyraźnie zauważyć jej zbawienny wpływ na studentów: zmęczenie znikło, energia powróciła.

Puchar „Geo-Majowy”. Kierownik rajdu prowadzi konkurencję szybkościową

Fot. Urszula Najdek

Fot. Urszula Najdek

Sobotnie ognisko z kielbaskami

Kulminacyjnym momentem wieczoru (około godz. 0.00) był turniej „Tańca Łamańca”. Do udziału zachęcały okazałe puchary i dwie okazałe butle szampana. Chęć udziału w turnieju zgłosiły prawie wszystkie pary, kilku zagorzałych fanatyków tańca chcieli spróbować swoich sił nawet w pojedynkę. Niestety regulamin dopuszczał klasyczne układy w parach. Po kilku etapach eliminacji wyłoniła się grupa finalistów. Ostatecznie zwycięstwo w III Konkursie Geo-Majowym „Tańca Łamańca” wywalczyła para Katarzyna Łochowska (II rok Wydz. Górniczy) i Marcin Nowak (El.).

Kilka minut po wręczeniu nagród słychać było wystrzały szampanów i owacje publiczności. Reszta wieczoru upłynęła przy muzyce tanecznej prowadzonej przez zawodowego DJ-a. Najwytrwalsi zeszli z parkietu o szóstej rano. Organizator podejrzewa, że powodem zakończenia tańców był głośno piejący kur. Schronisko ogarnęła upojna cisza.

Sobota (27 kwietnia) rozpoczęła się wcześniej – śniadaniem o godzinie 9. Kolejnym punktem programu było dalsze wędrowanie. Organizator przygotował dwie trasy o nazwach „Prowokacja” i „Szlak by trafił”. Pierwsza prowadziła przez Mały Śnieżnik (1326 m n.p.m.), a druga – przez Śnieżnik (1425 m n.p.m.). Obie zamykały się powrotną pętlą w Nowej Wsi. Wiele osób miało dylemat z podjęciem decyzji, którą trasę wybrać, gdyż najchętniej uczestniczyliby w obu. W końcu wszyscy wyruszyli, pogoda znakomicie sprzyjała uprawianiu turystyki. Obecność budzącej się do życia na wiosnę przyrody dodatkowo stymulowała uczestników, u których wyraźnie można było dostrzec sezonowe objawy biologicznego ożywienia. Powracano do schroniska w mniejszych grupach, które utworzyły się na trasach. Im później przybywała dana grupa, z tym większej odległości było ją słychać.

Po tak solidnym wysiłku nastąpił wymarzony obiad i krótka przerwa przed popołudniowymi atrakcjami. Na godzinę 17 zaplanowano „Geoolimpiadę”, na której trzyosobowe drużyny stanęły do walki o „Puchar Geo-Majowy V = 50 l”. Nie tylko widok pucharu, ale i gorąco dopingujący kibice zachęcali zawodników do rywalizacji. W 10 konkurencjach geodezyjno-humorystycznych toczyła się zacięta walka. Niektóre z nich miały swoich wyraźnych liderów, np. wypicie 0.4 l studenckiego „napoju” zajęło niepokonanemu mistrzowi Piotrowi Mercie tylko 3.4 sekundy! Poprawił on swój zeszłoroczny rekord o 1 sekundę! Slalom z łąką geodezyjną okazał się najbardziej widowiskową konkurencją. Został rozegrany bezpośrednio po olimpijskim picu „napoju” na czas. Publiczność stwierdziła, że niektórzy zawodnicy wykazywali objawy przetrenowania. Trzeba było znajdować się na miejscu, żeby poczuć te emocje. Puchar zdobyła drużyna II roku Wydziału Górniczego „Leszcze” ze swoim mistrzem P. Merta. Wszyscy zgodnie stwierdzili, że puchar „powędrował w godne gardła”. Nagrody wręczyli prof. Monika Hardygóra i mgr Paweł Zając.

Olimpijskie emocje uciszyły się przy ognisku z rajdowymi kiełbaskami. Dźwięki gitar sprowokowały biwakowe śpiewy, które trwały do późnego wieczora. Był to dobry trening przed nocnym turniejem „Karaoke”.

Po ognisku wszyscy spotkali się na sali, gdzie zespół „Cocon’s Club” przygrywał do tańca. Godzina 1.00 dla niektórych rajdowiczów oznaczała czas próby głosu, ponieważ rozegrano konkurencję karaoke. Przygotowano podkłady muzyczne, które uczestnicy wcześniej wybrali do zaprezentowania swoich umiejętności wokalnych. Przedstawiono wiele własnych interpretacji znanych przebojów, wśród których dominowały polskie piosenki. W finale o wygranej zdecydowała dogrywka. Pierwsze miejsce piosenką „Agnieszka” zajęła Agnieszka Petruczenko (I BliW, filia W-ch). Drugie miejsce wywalczył Janusz Dębczyński (I Górniczy) piosenką „Chłopaki nie płaczą”. Zwycięzcy otrzymały puchar i załącznik, który prezentuje na fotografii.

Po konkursie muzyczną opiekę nad rozbawionymi studentami przejął DJ. Siły wystarczyło wszystkim do końca i o godz. 7.00 kierownik rajdu Paweł Zając z urzędu musiał przerwać tańce na korzyść snu.

Laureatka konkursu „Karaoke” ze swoimi fanami

Fot. Agnieszka Petruczenko – I rok BliW

Grupa studentów na trasie „szlak by trafił”

Fot. Janusz Dębczyński

Niedzielne przedpołudnie zdominowane było doprowadzaniem otoczenia do pierwotnego wyglądu; ślady bytności braci studenckiej zostały usunięte. Ważnym punktem niedzielnego programu miały być jazdy konne. Jednak mimo pełnej dyspozycji jeźdźców konie nie dotarły do schroniska.

Wszyscy wracali do domu pełni wrażeń, których dostarczył im ten rajd. Poczyniono wiele deklaracji udziału w następnym. Powracający uczestnicy podzielili się na kilka rozśpiewanych grup. Wszyscy zgodnie wsiedli do pociągu relacji Domaszków – Wrocław, który był nazwany przez obsługę „śpiewającym kursem dnia”.

Organizatorzy składają serdecznie podziękowania Prorektorowi Prof. Ludwikowi Komorowskiemu, Dziekanowi Wydziału Górniczego Prof. Monice Hardygórze, Stowarzyszeniu Geodetów Polskich O/Wrocław i Samorządowi Studenckiemu PWr za wsparcie finansowe rajdu. Szczególne podziękowania kierujemy do „Łodzi”, czyli Kasi Wójcik (IV rok, Wydz. Architektury, Planowanie Przestrzenne) za projekty grafiki na koszulkach rajdowych we wszystkich trzech edycjach.

Dodatkowe informacje o rajdzie można znaleźć na stronie www.rajdgeomajowy.prv.pl.

Paweł Zając
Wydział Górniczy
Zakład Geodezji i GIS
pl. Teatralny 2
tel. 320 6873,

e-mail: Pawel.Zajac@ig.pwr.wroc.pl

W imieniu wszystkich uczestników chciałabym serdecznie podziękować organizatorowi tegorocznego i poprzednich rajdów Geo-Majowych mgr inż. Pawłowi Zajacowi za wspianą ideę, gorącą atmosferę oraz doskonale przygotowanie techniczne imprezy. Uczestnicy są zadowoleni, a ci, którzy nie pojechali, długo będą żalować. Serdecznie gratuluję pomysłu i ze swojej strony dodam jeszcze jedno: IV Rajd Geo-Majowy już za rok więc wszystkich gorąco na niego zapraszam i jako uczestniczka poprzedniego gwarantuje dobrą zabawę, towarzystwo i niezapomniane wrażenia. Do zobaczenia za rok!

Oktawia Andrzejewska
(II rok, Wydz. Górniczy)

FILIA WAŁBRZYCH**Wędrówki Filialnych Łazików
„Do serca Tatr 2002”**

Jak magnes przyciągają nas Tatry. Wspaniały Internet pozwolił nam „zobaczyć” wszystko i zaprogramować kolejne trasy. Dzięki temu tej wiosny byliśmy znów w Zakopanem – tym razem 6 dni. Wyjazd trwał od 30 kwietnia do 6 maja, bo doszedł dzień wyjazdu do Słowackiego Raju i „królewskiego” Krakowa. Te cudowne dni już za nami, ale wspomnienia wciąż do nas wracają. Prawie nowa grupa, kilka osób „starych”, zafascynowanych poprzednimi wyjazdami, ten sam „nasz” dom ośrodka „Marzenie” państwa Ustupskich, ta sama pani przewodniczka Ewa Krzeptowska-Ćwiertnia i jak zawsze upalna pogoda.

Tuż po przyjeździe udaliśmy się zimowym szlakiem z Kuźnic do Doliny Goryczkowej, stąd wyciągiem na zasypyany 1,5-metrową warstwą śniegu Kasprowy Wierch, by dalej przez Suchą Przełęcz na Halę Gąsienicową z odejściem do Czarnego Stawu i przez Przełęcz Między Kopami i górę Boczań wrócić do Kuźnic i „naszej” Pardałówki.

Drugiego dnia (pełni obaw o naszą kondycję po uroczym „spotkaniu integracyjnym”) udaliśmy się z Polany Połaniec Siedlarską Droga na Rusinową Polanę, skąd zesliśmy do Kaplicy M.B. Jaworzyńskiej. Po powrocie na Rusinową Polanę ruszyliśmy na

Gęsią Szyję, by przez Przystop Waksmundzki, Waksmundzką Równię i Waksmundzką Polanę dotrzeć na Psią Trawkę, skąd przez Toporową Cyrhlę wróciliśmy na Pardałówkę.

Świąteczny dzień 3 maja 2002 r. spędziliśmy bohatersko i zachowamy w pamięci „na zawsze”: Słowacki Raj! To, co do tej pory znaleźliśmy z opowiadań, zobaczyliśmy na własne oczy. Przeszliśmy przez Słowacki Raj!! Tu zrozumieliśmy, jak trzeba kochać góry, by w takich

warunkach po nich wędrować, oraz jaki sens krył się w słowach naszego Przyjaciela Pana Andrzeja Ostoi-Soleckiego, który do nas napisał: „Niech Bóg sprzyja wam na trasie”. Na pionowych drabinach i wiszących łańcuchach Słowackiego Raju te życzenia odpędzały od nas strach – po prostu ludzki strach... Czwarty dzień to nowa trasa i nowe przeżycia. W skwarze – poszliśmy z Siwej Polany Doliną Chochołowską na Polanę Chochołowską. Na niej wędrowaliśmy szlakiem Ojca Świętego Jana Pawła II – w skupieniu przeszliśmy te kilkaset metrów do Kaplicy czując oddech Wielkiego Polaka, który tak miłuje Tatry... Po herbatce w schronisku weszliśmy Bobrowieckim Żlebem na ośnieżonego Grzesia, skąd nastąpił powrót przez Dolinę Chochołowską, Siwą Polanę i dalej – hej, do Pardałówki!

Skoro świt piątego dnia wyjechaliśmy do Krakowa. Nie sposób opisać, co zwiedzaliśmy w królewskim Krakowie, bo każde miejsce godne jest długiego opisu. Byliśmy „prawie wszędzie”. Zachwyćmy się wszystkimi miejscami o północy ruszyliśmy do domu.

Dziękuję moim Przyjaciółom z Samorządu Studenckiego Filii, KU AZS-u i Rady Mieszkańców DS-u – współorganizatorom tego wyjazdu. Ale przede wszystkim Panu Prorektorowi ds. Studenckich Prof. Dr hab. Ludwikowi Komorowskiemu i Mgr inż. Andrzejowi Ostoi-Soleckiemu za pomoc w organizacji poprzednich i aktualnego wyjazdu.

mgr Janusz Bator

P.S. Do Pana Prof. Ludwika Komorowskiego od Filialnych Łazików:

*... Niech Panu życie wartko leci,
Nie skąpi sukcesów, mnoży „eci-peci”,
Niechaj Panu zdrowia nie braknie do „wieku słusznego”!
My – Filialni Łazicy z całego serca życzymy Panu tego.
Patrzac „za się” wszyscy chcemy,
By było normalnie i tego pragniemy.
Pana wspominając mamy dziś na względzie
Ze i Pana Następcą jak Pan, Profesorsze, dobry dla nas będzie...*

Od redakcji: Zastanawialiśmy się głęboko, co kryje się pod pojęciem „eci-peci”, których mnogości życzą P.T. Panu Prorektorowi wałbrzyscy studenci. Cudzysłów sugeruje coś nieczystego, rym wskazywałby na dzieci. Redakcja techniczna domniemywała, że chodzi o personal computer, a realności, że co by to nie było, wyraża się ostatecznie w pieniądzach (euro?). Z pewną nieśmiałością dołączamy się do życzeń.

**Juwenalia
w Wałbrzychu**

Tradycyjnym zwyczajem wałbrzyskie ogólnouczeniiane Juwenalia 2002 uzupełnione były sportowymi harcami samych studentów Filii PWr. Działacze Filialnego KU AZS zorganizowali je na sportowo. Były więc konkurencje zręcznościowe, sprawnościowe, siłowe – przeciąganie liny i wesoła duża skakanka, a przede wszystkim mecz piłkarski „złotej” drużyny piłkarek nożnych Filii (oczywiście w złotych strojach) przeciwko reprezentacji laborantów i asystentów z dyrektorem ds. administracyjnych i kierownikiem DS-u na czele. Ogromna rzesza kibiców, tzn. studentów i pracowników Filii, zagrzewała do walki obie drużyny. Drużyna piłkarek w „barwach wojennych” na twarzy atakowała z impetem, a drużyna asystencko-dyrekcyjna w ... toczkach do jazdy konnej (na wszelki wypadek...) na głowach odparowywała kolejne nawałnice. Osiem planz zagrzewających obie drużyny do gry (do boju?) było dziełem pań z dziekanatu. Ze względu na treść napisów, umieścimy je chyba w muzeum sportu... Jeden – „protekcynny” – rzucił się w oczy: „Waldi, dyrektorze drogi – nie żałuj swej nogi”. Niestety, napierające studentki również „nie żałowały” kończyny pana dyrektora.

FILIA WAŁBRZYCH

Złośliwi mówią, że jedynie Filialne Juwenalia uratowały honor studenckiego święta, bo te ogólnuczelniane niczym nie zachwyciły, a wręcz dostarczyły powodów do krytyki prasowej. Cieszymy się, że okoliczni mieszkańcy również włączali się do

zabawy i nie zgłaszali pretensji z powodu rozbrzmiewającej głośno muzyki. Sponsorowane piwo wyzwało we wszystkich miły nastrój, a do zabawy włączyła się ekipa... kominiarzy (wiadomo, przyniosą szczęście w zbliżającej się sesji!) oraz ekipa Telewizji Kablowej Wałbrzych, która całość filmowała. Jak zawsze przy dobrej zabawie, jej koniec nastąpił zbyt wcześnie. I znów zapewnienia: do zobaczenia w maju przyszłego roku. Koniecznie w Filii podczas kolejnych sportowych Juwenaliów organizowanych przez AZS.

Bartosz Rempichel
KU AZS Filia Wałbrzych

Koło Naukowe „EUROINTEG”

Coraz prężniej rozwija się działające w filii Politechniki Wrocławskiej w Wałbrzychu Koło Naukowe Studentów „Eurointeg”. Donosiliśmy już niejednokrotnie o prowadzonych przez grupę seminariach, spotkaniach ze znanymi osobistościami i dyskusjach. Kulminacyjnym punktem działalności w tym semestrze były „Dni Europy” organizowane w Wałbrzychu 17. maja br. Wracamy jeszcze do wrażeń z tej imprezy, do której przygotowania były długie i naprawdę męczące. Nieliczni członkowie wytrzymywali ich tempo, bo trwały od rana do wieczora. Ale udało się, wszystko zostało dopięte na ostatni guzik. Były ulotki, plakaty, chorągiewki, balony, wielki transparent i wiele innych drobnych gadżetów. Każdy miał koszulkę z logiem koła naukowego na piersi oraz z logiem i nazwą uczelni na plecach. Święto rozpoczęło się wspólnym przemarszem młodzieży z wódrzami Wałbrzycha. Gdy członkowie koła dotarli do rynku, usłyszeli z ust zapowiadającego, że są nadzieją Wałbrzycha, inteligentną młodzieżą z Politechniki, od której będzie zależała przyszłość tego miasta i kraju. Słowa te dały studentom pełną satysfakcję po trudach przygotowań. Specjalnie przygotowane stoisko budziło duże zainteresowanie, a prawdziwą furorę robiły rozdawane dzieciom balony ze znakiem Politechniki. Organizatorzy „Dni Europy” przygotowali nagrody dla najlepszych uczestników imprezy. Oczekiwaliśmy tej chwili w napięciu. I tu niespodzianka (bo skromność nas wyróżnia) – my okazaliśmy się jednymi z najlepszych, a w dowód uznania otrzymaliśmy drukarkę do komputera! Urządzenie jakże niezbędne w bieżącej działalności grupy!

Było nam niezmiernie miło odbierać to wyróżnienie wobec licznego gremium. Obecni byli nawet goście z zagranicy (wśród nich rajcy z partnerskich miast z Czech i Niemiec). Marsz powrotny na uczelnię był również spektakularny jak wymarsz: studenci szli głównymi ulicami Wałbrzycha z wzniesionym do góry transparentem budząc powszechne zainteresowanie, zdziwienie i ciekawość przechodniów i przejeżdżających kierowców, którzy na znak przyjaźni nierzadko przyciskali klaksony.

Działalność grupy jednak na tym się nie skończy, planowane są bowiem kolejne spotkania z burmistrzem Świebodzic, który już dwukrotnie zapraszał członków koła. Każde z nich jest okazją do dyskusji o sytuacji miasta, kierunkach jego rozwoju, czy możliwościach pozyskiwania środków z funduszy europejskich. Zawsze są bardzo interesujące i dają dużo wiadomości praktycznych.

Nawiązano też kontakt ze stowarzyszeniem „Pro Europa” promującym integrację naszego kraju z Unią Europejską. Jego prezes zaproponował członkom koła udział w organizowanej w Świdnicy 31 maja konferencji, w której będą uczestniczyć ministrowie RP odpowiedzialni za negocjacje zjednoczeniowe. Będzie to szansa zapoznania się z poglądami osób najlepiej zorientowanych w kulisach tego procesu. Ponadto planujemy seminarium na temat możliwości znalezienia zatrudnienia przez młodych ludzi w przyszłej Europie. Uczestnikiem spotkania będzie inspektor pracy.

Należałoby jeszcze wspomnieć tylko, że przygotowana już jest strona internetowa Koła „Eurointeg”. W najbliższym czasie zostanie ona zamieszczona na serwerze Urzędu Miejskiego w Wałbrzychu.

Prezes, wiceprezes i webmaster koła:
Przemysław Dowgiało, Ewelina Szeja, Waldemar Palach

NA WYDZIAŁACH**BUDOWNICTWO
LĄDOWE I WODNE**

20.03.2002 r. na posiedzeniu Rady Wydziału otwarto przewody habilitacyjne dra inż. Jerzego Jasieński i dra inż. Dariusza Łydzby.

- Dopuszczono dra inż. Czesława Machelskiego do kolokwium habilitacyjnego i wybrano temat wykładu habilitacyjnego.

- Przyjęto limity przyjęć na I rok studiów dziennych magisterskich, inżynierskich zaocznych i uzupełniających magisterskich w systemie zaocznym oraz wysokości opłat za studia zaoczne i USM.

- Ustalono skład Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.

- Pozytywnie zaopiniowano wnioski o przyznanie odznaczeń i orderów zasłużonym pracownikom wydziału.

24.04.2002 r. na posiedzeniu Rady Wydziału odbyło się kolokwium habilitacyjne dra inż. Czesława Machelskiego. Habilitantowi nadano stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie *budownictwo*, specjalności *budowa mostów*.

29.05.2002 r. na posiedzeniu Rady Wydziału poparto wniosek o nadanie tytułu naukowego profesora nauk technicznych drowi hab. inż. Marianowi Klasztornemu, profesorowi Politechniki Warszawskiej.

- Ogłoszono konkurs na stanowisko profesora nadzwyczajnego PWw w specjalności *konstrukcje betonowe* oraz powołano komisję konkursową.

- Rozstrzygnięto konkursy na stanowiska adiunktów i wykładowców.

- Udzielono mgr inż. Monice Podwórnej (I-14) płatnego urlopu naukowego na semestr zimowy 2002/2003 w celu dokończenia pracy doktorskiej.

- Poparto wniosek o przyznanie nagrody Senatu prof. drowi hab. inż. Stefanowi Gałczyńskiemu.

- Uruchomiono grupowe warsztaty z zakresu szacowania nieruchomości, które stanowią kontynuację prowadzonych przez Instytut Budownictwa studiów podyplomowych „Gospodarka nieruchomościami. Zarządzanie. Utrzymanie. Wycena”. Na kierownika warsztatów powołano prof. dra hab. inż. Juliusza Mrozowicza.

- Wyrażono zgodę na kontynuację V cyklu dwusemestralnego Studium Podyplomowego. Na kierownika Studium powołano prof. dra hab. inż. Juliusza Mrozowicza.

Dokończenie na stronie 33

AZS Filia w natarciu

Zakończyły się kolejne – trzecie już – Akademickie Mistrzostwa Wałbrzycha. Mimo że „odgrażaliśmy się” po ubiegłorocz-

obecności Rektorów wyższych uczelni, Dyrektorów naszej filii Jana Kawałka i Waldemara Szolca oraz wiceprezesa KU AZS PWw Dariusza Cieślaka – honorowego gościa uroczystego zakończenia mistrzostw.

nej imprezie, że poprawimy lokatę, nie udało się nam do tego doprowadzić. Ponownie zajęliśmy III miejsce i zdobyliśmy puchar Zarządu Środowiskowego AZS we Wrocławiu. Nie mamy jednak powodu, aby się wstydić, gdyż zanotowaliśmy wiele miłych niespodzianek, jak choćby zwycięstwa filialnych pływaków, czy zdobycie złotego medalu przez drużynę piłkarek nożnych. Ich sukces był zresztą prawdziwą sensacją, gdyż nie nie zapowiadało (nawet szeptem), że nasze piłkarki mogą pokonać znacznie wyżej notowane dziewczyny z PWSzZ i AE. Szkoda, że nie odbył się tym razem Wielobój Rektorski; ze względów oszczędnościowych zrezygnowano z tej części mistrzostw.

Na uroczystym zakończeniu Akademickich Mistrzostw Wiceprezydent Miasta Wałbrzycha Marek Śpiewak wręczał puchary w

By nie rumienić się za niespełnione marzenia sportowe, mówimy tylko, że znów wystartujemy w przyszłym roku i postaramy się być znów w czołówce, a miłych niespodzianek nie wykluczamy...

mgr Janusz Bator
Prezes KU AZS Filia Wałbrzych

Nowe zasady przyznawania i rozliczania środków na działalność wspomagającą badania

DWB – dawny DOT

Dział Nauki uprzejmie informuje, że od roku 2002 obowiązują nowe zasady przyznawania i rozliczania środków na działalność wspomagającą badania (DWB – dawny DOT).

Zgodnie z rozporządzeniem Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych z dnia 30 listopada 2001 r w sprawie kryteriów i trybu przyznawania i rozliczania środków finansowych w budżecie państwa na naukę (Dz.U. z 2001r Nr 146, póź. 1642) środki na działalność wspomagającą badania przyznawane są na następujące przedsięwzięcia:

1. działalność wydawniczą (monografie i czasopisma naukowe) – jeśli wydawcą jest jednostka wnioskująca,
 2. działalność bibliotek naukowych – wyłącznie w odniesieniu do biblioteki głównej,
 3. promocję, upowszechnianie i popularyzację osiągnięć naukowych i naukowo-technicznych (konferencje i sympozja naukowe, udział w targach i wystawach)
 4. przedsięwzięcia niżej wymienione – w drodze wyjątku, w szczególnie uzasadnionych przypadkach:
- udostępnienie dla nauki zasobów muzealnych i archiwalnych
 - tworzenie i zakup oprogramowania komputerowego oraz komputerowych nośników informacji
 - tworzenie i utrzymanie baz i banków danych
 - ekspertyzy, opinie i oceny naukowe
 - szkolenia wspomagające badania naukowe lub prace rozwojowe.

W ramach działalności wydawniczej mogą być dofinansowane wyłącznie deficytowe publikacje naukowe o minimalnym nakładzie jednostkowym 300 egz. Jednostką która otrzymała środki na publikację jest zobowiązana zamieścić na publikacji informację: „*Wydanie publikacji dofinansował Komitet Badań Naukowych*” i przekazać egzemplarz okazowy. Wniosek składa się na formularzu stanowiący załącznik nr 4 wraz z dwoma opiniami. Ze środków wyodrębnionych na **działalność bibliotek** mogą być dofinansowane :

- przedsięwzięcia, których celem jest modernizacja działalności bibliotecznej
 - zakup oprogramowania dla celów bibliotecznych
 - konserwacja zbiorów, w tym szczególnie starych druków
 - opracowywanie standardów związanych z komputeryzacją działalności bibliotek
- Wniosek składa się na formularzu stanowiący załącznik nr 5

Ze środków przewidzianych na **promocje, upowszechnianie i popularyzację osiągnięć naukowych i naukowo-technicznych** mogą być dofinansowane:

- konferencje lub sympozja naukowe o minimalnej liczbie uczestników 40 osób
- udział w targach lub wystawach (opłaty targowe, urządzenie ekspozycji, transport eksponatów).

Wniosek składa się na formularzu stanowiący załącznik nr 6 . Środki na DWB nie mogą być przeznaczone na:

- koszty utrzymania jednostki
- koszty pobytu (hotele), wyżywienia i przejazdów uczestników konferencji, wystaw i targów
- zakup przedmiotów majątkowych zaliczanych do środków trwałych
- koszty zakupów i robót o charakterze inwestycyjnym
- nagrody i stypendia
- koszty wydania rozpraw doktorskich i habilitacyjnych
- koszty realizacji zadań, które mają wyłącznie charakter dydaktyczny
- opłacenie składek członkowskich z tytułu przynależności do organizacji międzynarodowej
- realizację tego samego zadania, na które KBN przyznał środki innej jednostce.

Wnioski na rok 2003 (w dwóch egzemplarzach) należy złożyć w Dziale Nauki w terminie **do dnia 13 września 2002r.** Do wniosku powinna zostać załączona dyskietka. Z pełnym tekstem *kryteria i tryb przyznawania i rozliczania środków na działalność wspomagającą badania (DWB)* oraz formularzami wniosków zapoznać się można na stronie internetowej ministerstwa: www.menis.gov.pl.

Wszelkie dodatkowe informacje można uzyskać w Dziale Nauki u mgr inż. Ewy Czyłjiewicz-Przekwas (budynek A1 pok. 157, tel. 20-47). □

STUDIA PODYPLOMOWE W JĘZYKU FRANCUSKIM

MASTERE SPECIALISE
z *ZARZĄDZANIA PROJEKTAMI*
I *PROGRAMAMI*
(*MASTERE SPECIALISE en Management*
des Grands Projets et Programmes)

Ze względów technicznych, nabór na studia – edycja 2002/03 rozpocznie się we wrześniu 2002 r.

Dokładna data rozmów kwalifikacyjnych zostanie podana w terminie późniejszym.

Formularze zgłoszeniowe można pobierać **do 22 czerwca** w sekretariacie Polsko - Francuskiego Centrum ISP codziennie w godzinach od 10:00 do 15:00.

Dodatkowe informacje:

1. Sekretariat Centrum: bud. D-5, pok. 20, tel. 320-22-48, fax 328-02-29
2. E-mail: mastere@pwr.wroc.pl

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 32

- Zatwierdzono sprawozdanie finansowe wydziału za rok 2001.
- Zatwierdzono algorytm podziału środków finansowych na działalność statutową i badania własne w roku 2002.

ELEKTRYCZNY

22 kwietnia na posiedzeniu Rady Wydziału dr Zenon Okraszewski poinformował, że średnia ocen kwalifikująca na studia magisterskie wynosiła 3,40. Przedstawił też podział studentów na studia magisterskie i inżynierskie na rok akademicki 2002/2003.

- Zatwierdzono tematy prac magisterskich do realizacji w roku akademickim 2002/2003.

- Otwarto przewód habilitacyjny dr inż. Barbary Ślusarek i powołano recenzentów rozprawy habilitacyjnej.

- Postanowiono otworzyć przewód doktorski mgr Anny Trzmielak-Stanisławskiej. Powołano recenzentów rozprawy doktorskiej, wyznaczono zakres egzaminów doktorskich i wybrano komisję egzaminacyjną.

INŻYNIERIA ŚRODOWISKA

27.03.2002 r. na posiedzeniu Rady Wydziału prodziekan dr hab. inż. Andrzej Kotowski, prof. przedstawił do zatwierdzenia 20 wznowień tematów prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich na studiach dziennych i zaocznych.

- Zatwierdzono limity przyjęć na studia dzienne, zaoczne i na filiach.

- Dr Aleksander Pelech przedstawił kalkulacje opłat za studia zaoczne inżynierskie i uzupełniające magisterskie.

- Prodziekan dr hab. inż. Andrzej Kotowski, prof. przedstawił raporty samoceny dotyczące kierunków *Inżynieria Środowiska* i *Ochrona Środowiska*, zawierające zbiór informacji i opracowań związanych z tymi kierunkami.

- Wszczęto przewód habilitacyjny dra Jerzego Skrzypskiego i powołano recenzentów rozprawy habilitacyjnej.

- Postanowiono zmienić nazwę Zakładu Ochrony Atmosfery na Zakład Ekologii i Ochrony Atmosfery.

- Dziekan przedstawił sytuację finansową wydziału i wstępne rozliczenie budżetu za 2001 r.

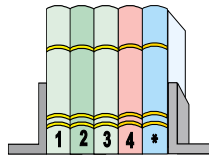
4.04.2002 r. na posiedzeniu Rady Wydziału jednomyślnie poparto wniosek o nadanie drowi hab. inż. Wojciechowi Adamskiemu tytułu naukowego profesora nauk technicznych.

KSIĄŻKI, które polecamy...

Joanna Olczak-Ronikier

W ogrodzie pamięci

Wyd. „Znak”, Kraków 2001
www.znak.com.pl

cena 49 zł

Autorka bestsellerów *Piwnica pod Baranami* i *Piotr jest wnuczką międzywojennego wydawcy Jakóba Mortkowicza*. Rodzina matki autorki wywodzi się od znanego wiedeńskiego rabina Horowitza, którego syn związał się z córką warszawskiego kupca Kleinmanna.

Książka ukazuje proces polonizacji rodziny, która (również dzięki świetnemu prywatnemu szkolnictwu, jakie istniało w Królestwie Kongresowym pod koniec XIX i na początku XX wieku) wchodziło po partnersku w życie kulturalne społeczeństwa polskiego, a potem i niepodległego państwa.

Oczywiście nie wszyscy poszli tą drogą. W środowisku, w którym wydawanie córek za mąż było rodzajem rodzinnego interesu, powiązania sięgały całego kontynentu (a z czasem również i Ameryki). Jedną z kuzynek została np. żoną Louisa Citroëna, inni – ku zgorszeniu rodziny – komunizowali, a ich tragiczne losy w sowieckiej Rosji dowodzą jeszcze raz, że być komunistą warto tylko w zachodnich demokracjach.

Oficyjna Jakóba Mortkowicza nastawiona na publikowanie literatury pięknej i poezji miała wielkie zasługi dla kultury i literatury polskiej. Dała też rodzinie ogromne kontakty ze środowiskiem literackim. Dzięki temu też przez strony książki przewijają się dziesiątki znanych nazwisk autorów międzywojennych. Tego nie da się streścić. Trzeba przeczytać.

AKL na Międzynarodowej Wystawie Lotnictwa i Astronautyki w Berlinie

Wyjazd na „JLA 2002” zorganizował Akademicki Klub Lotniczy przy współudziale „Mars Society” na Politechnice Wrocławskiej. W wycieczce uczestniczyli studenci i pracownicy zainteresowani tematyką lotnictwa. Chętnych było tak wielu, że zmusiło to organizatorów do wynajęcia drugiego pojazdu. Ponieważ uczestniczyliśmy w JLA po raz szósty(!), pamiętaliśmy problemy z lat ubiegłych – zablokowane autostrady, wielokilometrową kolejkę do wjazdu, postanowiliśmy więc wyjechać z Wrocławia już dzień wcześniej. Ku zaskoczeniu uczestników przejazd o tej porze klimatyzowanym Volvo Politechniki był przyjemny i bardzo szybki. Ponieważ granica nie stanowiła problemu, „lądowanie” na Schönefeld nastąpiło o 4.30 rano(!), co dało nam przewagę nad wszystkimi innymi uczestnikami wystawy! Byliśmy pierwsi! Otwarcie nastąpiło dopiero o 10.00.

Międzynarodowa Wystawa Lotnictwa i Astronautyki jest jedną z najstarszych wystaw lotniczych na świecie – była organizowana już w okresie międzywojennym. Zajmuje teren około 130 tys. m², z tego 30 tys. w pawilonach i hangarach. Stanowi poważną konkurencję dla Paryża i angielskiego Farnborough, gdzie również tradycyjnie odbywają się takie wystawy.

Jak twierdzą Niemcy, wystawa „stwarza idealne warunki dla rojących sukcesy interesów i kooperacji przedsiębiorstw międzyna-

rodowych branży lotniczej i astronautycznej przez możliwość udziału w europejskich projektach z zakresu techniki, nawiązanie kontaktów między specjalistami w aspekcie naukowym i komercyjnym”.

W czasie trwania wystawy starano się promować tematykę humanizacji lotnictwa, lotów kosmicznych i astronautyki, nowych materiałów oraz wyposażenia lotnisk.

Na rozległym terenie prezentowano sprzęt lotniczy – pod gołym niebem na tzw. „Static Display”, jak i w pawilonach i hangarach.

Na niebie kolejne maszyny prezentowały przed publicznością swoje możliwości. Manewry w powietrzu wykonywane na przygotowanych maszynach przez dobrze wyszkolone załogi robiły duże wrażenie – np. elementy akrobacji wykonane przez Włochów na samolocie transportowym!

Ekspozycja militarna prezentowała prawie wszystkie samoloty użytkowane przez niemiecką „Luftwaffe”, „Marine” i „Heer”, czyli wojska lądowe: od naddźwiękowych „Tornado” do różnego rodzaju większych i małych helikopterów.

Tym razem nie dopisali sojusznicy, zarówno Anglicy jak i Francuzi – ich obecność była raczej symboliczna. Również Rosjanie stracili wyraźnie dynamikę w ujawnianiu nowości swojej techniki wojskowej – prezentowano znane już MIGi i nowoczesną łódź latającą konstrukcji Beriewa.

Miłośnicy lotnictwa lekkiego i bardzo lekkiego mieli za to swoje wielkie dni – ilość typów i nowości była oszałamiająca. Podstawowym materiałem do budowy takich maszyn stały się kompozyty, które dają duże możliwości kształtowania aerodynamiki płatowca i minimalizacji oporów, jak również niezwykle nowoczesną stylizację całości.

O tym, że „JIA” jest nastawiona na popularyzację lotnictwa i uwzględnia zainteresowania publiczności, świadczyła duża ilość starych samolotów – „oldtimerów” zaproszonych na imprezę. Można było zobaczyć i usłyszeć zarówno myśliwskie „Hurricane’y” i „Mustangi”, jak pasażerskie „Dakoty” i „Ju52”, nie licząc dziesiątek różnego rodzaju samolotów lekkich i szybowców. Polskę reprezentował śmigłowiec „SW4” i „Sokół” ze Świdnika oraz mały samolot sportowy AT3 konstrukcji i produkcji T. Antoniewskiego z Warszawy, młodego absolwenta Politechniki Warszawskiej. Wśród samolotów ultralekkich można było znaleźć kilka produkowanych w Polsce, lecz z niemieckimi nazwami, co skutecznie maskowało kraj producenta. Prezentowana w locie eskadra kilku samolotów Bücker „Jungman” była całkowicie wyprodukowana w Polsce w firmie Karasiewicza z Bielska-Białej!

Szkoda, że kolejne rządy w Polsce nie znalazły formuły wykorzystania i udziału polskich zakładów lotniczych w europejskich programach produkcji, takich jak te prowadzące do stworzenia „Airbusa” czy „Eurocoptera”. W Unii Europejskiej dzięki wydatnej pomocy rządów osiągnięto jakość i skalę produkcji pozwalającą konkurować z amerykańskim Boeingiem czy Douglasem.

Niewątpliwie jeden dzień zwiedzania JIA to zbyt mało, aby zobaczyć wszystko, zwłaszcza ekspozycje w pawilonach, których ilość i różnorodność była oszałamiająca. Zauważalne były również reklamy szkół i centrów szkolenia lotnictwa kształcących personel techniczny. Być może jest to też oferta dla naszych studentów pragnących zdobyć w przyszłości atrakcyjny zawód.

Bogdan Ginter

Międzynarodowa Wystawa Lotnictwa i Astronautyki
ILA 2002 – BERLIN-BRANDENBURG

Oczekiwanie...

Oldtimery na start! P51 i B52 z 1944 r. Na nich latali Polacy w Anglii.

Przyjacielskie czarne krzyże

Łódź latająca Beriewa, ze sterowcem w tle

Wiecznie młody „Pitt Special” (dwupłatowa akrobatka)

Mały zwiadowca

Nasi przy makiecie J.F.S.

AT-3 Antoniewskiego – absolwenta Politechniki Warszawskiej

juwenalia 2002

